

Ikt. sz.: KUB-40/43-2/2014.

KUB-10/2014. sz. ülés
(KUB-10/2014-2018. sz. ülés)

Ikt. sz.: EUB-40/21-2/2014.

EUB-11/2014. sz. ülés
(EUB-11/2014-2018. sz. ülés)

Ikt. sz.: GAB/19-3/2014.

GAB-7/2014. sz. ülés
(GAB-7/2014-2018. sz. ülés)

Ikt. sz.: NOB-40/20-2/2014.

NOB-6/2014. sz. ülés
(NOB-6/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi, Európai ügyek,
Gazdasági, valamint Nemzeti összetartozás bizottságának**
2014. szeptember 20-án, szombaton, 10 óra 12 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az együttes ülés megnyitása</i>	9
<i>A határozatképesség megállapítása</i>	9
<i>A napirend elfogadása</i>	9
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	10
<i>Szijjártó Péter tájékoztatója</i>	11
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	17
<i>Szijjártó Péter reagálása</i>	31
<i>Határozathozatalok</i>	45
<i>Az ülés berekesztése</i>	46

Napirendi javaslat

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A Külügyi bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Németh Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Bartos Mónika (Fidesz)
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)
Demeter Márta (MSZP)
Oláh Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Csöbör Katalin (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
Mesterházy Attila (MSZP) Demeter Mártának (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Korányi Noémi, a bizottság szakmai tanácsadója
Csizi Réka, a bizottság munkatársa

Az Európai ügyek bizottsága részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Farkas Flórián (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Dr. Józsa István (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Csöbör Katalin (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz) távolléte idejére Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP) Farkas Flóriánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tamás Csaba Gergely, a bizottság szakmai tanácsadója

A Gazdasági bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Bánki Erik** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Völner Pál (Fidesz) a bizottság alelnöke
Dr. Mengyi Roland (Fidesz), a bizottság alelnöke
Cseresnyés Péter (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Rogán Antal (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)
Bencsik János (Fidesz) dr. Völner Pálnak (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz) Cseresnyés Péternek (Fidesz)
Dr. Latorcai János (KDNP) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin, a bizottság tanácsadója
Vásárhelyi Pál, a bizottság tanácsadója

A Nemzeti összetartozás bizottsága részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly** (Fidesz), a bizottság elnöke

Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke,
Bóna Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Kiss László (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Szászfalvi László (KDNP) Bóna Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt
Szelényi Zsuzsanna országgyűlési képviselő (független)

Megjelent

Dr. Szabó László államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Mikola István államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Az együttes ülés megnyitása

A határozatképeség megállapítása

A napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a Külügyi bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jó reggelt kívánok mindannyiuknak! Ezen a szép szombat délelőttön jó így együtt lenni. Nagy tisztelettel köszöntöm Szijjártó Péter miniszterjelölt urat, Szabó László és Mikola István államtitkár urakat. Köszöntöm a négy bizottság elnökeit - beleértve magamat is akkor ezek szerint -, tisztségviselőit és minden képviselőt, vendégeinket, a média megjelent képviselőit.

Szeretném jelezni, tisztelt újságírók, hogy a házszabály előírásai szerint a szomszédos teremben, zártláncú adás keretében minden médiaszolgáltató hozzáférhet a meghallgatáshoz, ugyanakkor a miniszterjelölt úr kérte, hogy ha adott esetben bent kívánnak maradni, akkor nyugodtan maradjanak bent. Tehát itt némi rugalmassággal fogjuk most értelmezni a megfelelő előírásokat, lehet, hogy nem is előírászerűen, de ennek megfelelően szeretnénk kérni önöket, hogy a lehető maximális visszafogottsággal próbálják meg ezt a munkájukat elvégezni. Tehát ezt az önök belátására szeretném bízni.

Az eljárással kapcsolatban, tisztelt képviselőtársaim, a következőre jutottunk itt az elnökkollégákkal. Most mind a négy bizottság meg kell állapítsa a határozatképeségét, aztán el kell fogadja a napirendet és aztán utána, miután lezajlott a meghallgatás, mind a négy bizottságnak egymás után döntenie kell a miniszterjelölt személyéről. Tehát most én azt fogom csinálni, hogy először a Külügyi bizottság, aztán az Európai ügyek bizottsága, aztán a Gazdasági bizottság és aztán a Nemzeti összetartozás bizottsága elnökének adom meg a szót. Gyorsan lezongorázzuk ezt, és akkor azt követően pedig már, mintha egy egységes bizottság lennénk, fogjuk folytatni a meghallgatást.

Szeretném bejelenteni a Külügyi bizottság részéről, hogy Bartos Mónika helyettesíti Csöbör Katalint, Demeter Márta helyettesíti Mesterházy Attilát. Megállapítom a határozatképeségünket.

A napirendi javaslat egyetlen napirendből áll, Szijjártó Péter miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása. Fölteszem szavazásra, ki támogatja ezt a napirendet? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Két tartózkodással a bizottság elfogadta. Köszönöm szépen.

Szintén szeretnék még egy dolgot jelezni a jelenléttel összefüggésben, hogy Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony jelezte, hogy részt szeretne venni a meghallgatáson. Elnöki jogkörömnél fogva ezt támogatom. Van-e valakinek ezzel szemben kifogása? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor köszöntjük képviselő asszonyt a meghallgatáson.

Hörsik képviselő úr, elnök úr, parancsolj, tiéd a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottsága elnöke: Jó reggelt kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága nevében köszöntöm miniszterjelölt urat, az államtitkár urakat, köszöntöm képviselőtársaimat.

Megállapítom, hogy az aláírt jelenléti ív alapján bizottságunk határozatképes. Néhány eseti képviselői megbízást jelentek be: dr. Tóth Bertalant képviseli dr. Józsa

István, Firtl Mátyás képviselő urat Farkas Flórián és Csöbör Katalin képviselő asszonyt pedig Hörcsik Richárd.

A mai nap egyetlen napirendi pontunk van, ahogy említette elnöktársam, Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban a bizottság tagjainak van-e valami észrevétele, kérdése. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet, akkor szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását? Kérem, tegye fel a kezét. *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodással bizottságunk elfogadta a napirendi pontot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bánki alelnök úr, parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a Gazdasági bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr, Államtitkár Urak! Engedjék meg, hogy a Gazdasági bizottság nevében köszöntsem önöket, mint ahogy a Gazdasági bizottság és az egyéb, velünk együtt üléselő bizottságok képviselőit és az érdeklődő munkatársakat is.

Bizottságunk a 15 főből a helyettesítésekkel együtt 10 fővel van jelen, tehát a határozatképessége adott ahhoz, hogy döntést hozzon a mai meghallgatásról. A helyettesítések tekintetében: jómagam Rogán Antal elnök urat helyettesítem, Völner Pál alelnök úr Bencsik János képviselő urat, Mengyi Roland alelnök úr Riz Gábor képviselő urat, Cseresnyés Péter képviselő úr Tiffán Zsolt képviselő urat és Galambos Dénes képviselő úr Latorcai János képviselő urat helyettesíti.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy az írásban előre megkapott meghívó alapján a mai ülés napirendjét elfogadják-e. Aki elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 10 egyhangú szavazattal a Gazdasági bizottság a mai ülés napirendjét elfogadta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pánczél elnök úr!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a Nemzeti összetartozás bizottsága elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a miniszterjelölt urat, az államtitkár urakat és minden kedves jelenlevőt a Nemzeti összetartozás bizottsága nevében.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes 6 fő képviselő jelenlétével és egy helyettesítéssel, Szászfalvi László képviselő urat Bóna Zoltán képviselő úr helyettesíti. Tisztelettel kérdezem a bizottság jelen lévő tagjait, hogy a kiküldött napirenddel, a miniszterjelölt meghallgatásával egyetértenek-e. Aki igen? *(Szavazás.)* Aki nem? *(Nincs jelentkező.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Egy tartózkodással és 6 igen szavazattal a bizottság a napirendet elfogadta.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor rátérünk a napirendi pontunkra. Egy nagyon speciális helyzetben vagyunk, hiszen képviselőtársunk, államtitkár úr az elmúlt szűk fél évben már részt vett a minisztérium vezetésében. Azt gondolom, hogy itt nem pusztán a jövőbeli elgondolásokról hallhatunk, hanem arról is hallhatunk, hogy milyen koncepció mentén dolgozik immáron egy ideje a Külügyminisztérium, és milyen koncepció, milyen stratégia mentén zajlik majd az elkövetkezendő években a magyar külpolitika. Azért is nagyon fontos ez, hiszen gyakran éri az a vád a magyar

külpolitikát, hogy nem érzékelhetőek a stratégiai pontok. Ez a meghallgatás, azt gondolom, kiváló alkalom arra, hogy az ezzel kapcsolatos elképzelésekről is hallhassunk, ezért ennek jegyében, ennek szellemében adom meg Szijjártó Péter miniszterjelöltnek a szót. Parancsoljon!

Szijjártó Péter tájékoztatója

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy itt most számot adhatok egyrészt talán az elmúlt fél esztendő intézkedéseiről, valamint néhány jövőbeli tervünkről is.

Önök, akik akár gazdasággal, akár határon túli magyarokkal, akár klasszikusan a külügyekkel vagy az európai integráció kérdéseivel foglalkoznak, egészen biztosan figyelemmel követik azokat a mélyreható és gyors változásokat, amelyek a minket körülvevő nemzetközi világot mind politikai, mind gazdasági, de most már katonai tekintetben is komolyan befolyásolják. Nap mint nap történnek olyan változások, amelyekről korábban nem hittük el, hogy bekövetkezhetnek, és az egész világgazdasági, világpolitikai környezet, amely minket körülvesz, oly mértékben változott meg, hogy talán az sem túlzás, ha azt mondjuk, hogy egy új világrend jött létre, de legalábbis egy új világrend van születőben. Az is világos, hogy ha egy új világrendről, új helyzetről beszélünk, akkor annak mindig vannak nyertesei meg vannak vesztesei is.

Mi, ugye, a győztesek, a nyertesek közé szeretnénk tartozni. 2010 óta a kormány politikáját ez a célkitűzés határozza meg, ezért születtek azok a döntések 2010 óta, amelyek az ország nagy rendszereinek átalakítását, átszervezését és végső soron az egész ország megújítását eredményezték. Nyilvánvalóan a külpolitika sem maradhat ki ezen folyamatból, tehát Magyarország külpolitikáját is meg kell újítani az új világrend követelményeinek megfelelően. Mi ezt úgy fogalmaztuk meg, és remélem, hogy az elmúlt fél esztendő törekvéseiből és döntéseiből ez világosan látszott - még akkor is, ha természetesen sokan vannak, akik ezzel nem vagy nem teljesen értenek egyet -, hogy egy külgazdasági központú külpolitikát kell folytatnia Magyarországnak.

Ha röviden akarnám leírni a feladatát a külpolitikának ebben az új helyzetben, akkor azt tudnám mondani, hogy az új feladat a magyar gazdasági érdekek érvényesítése az új világrendben. Persze minden egyes változás jár hullámokkal, jár kritikákkal, és jár félreértésekkel is. Ez természetes. Ezen nem megsértődni kell nyilvánvalóan, hanem a lehető legtöbb alkalmat kihasználni arra, hogy elmagyarazzuk, miért történtek ilyen változások.

Az első ilyen, talán félreértés vagy bírálat, ami éri ezt az új típusú külgazdasági fókuszú külpolitikát, az, hogy akkor mi lesz a klasszikus diplomáciai feladatokkal - azokat elhagyjuk-e, azok feleslegessé válnak-e. A válasz természetesen egyértelműen az, hogy nem. A klasszikus diplomáciai feladatokat ugyanúgy el kell végezni, mint idáig. Az egy kötelesség. De az az alap, és nem az a cél, hanem az az alap, az egy eszköz, és erre építve, a klasszikus diplomáciai feladatok hibátlan elvégzésére építve kell Magyarországnak gazdasági érdekeinek érvényt szerezni a külpolitika területén is. Persze nem ringatjuk magunkat abban a tévhitben sem, hogy ezzel feltaláltuk a spanyolviaszt. Ha önök megnézik egyes európai országok kormányzati szerkezeit, akkor azt látják, hogy a külgazdaságot és a külpolitikát bizony egységes szerkezetben kezelik. Így van ez Szlovákia, Svédország vagy Franciaország esetében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretném önökkel ismertetni az új külgazdasági fókuszú külpolitika három legfontosabb célkitűzését. Ha röviden

akarnám megfogalmazni, akkor azt tudnám mondani, hogy három első helyet szeretnénk begyűjteni belátható időn belül, vagyis azt szeretnénk elérni, hogy belátható időn belül az Európai Unióban hazánkban legyen a legmagasabb az ipar hozzájárulása a nemzetgazdasági teljesítményhez. Ennek a célkitűzésnek az alapját az a gondolat adja, hogy a válság utáni világban igazán erős gazdasággal majd azok fognak rendelkezni, akiknek a termelőágazatai erősek.

Második célkitűzésünk, hogy az Európai Unióban hazánkban legyen a legmagasabb az export GDP-hez mért aránya.

A harmadik célkitűzésünk pedig az, hogy Közép-Európában nálunk legyen egy főre vetítve a legmagasabb a külföldi közvetlen működő tőkének az aránya.

Nem állunk rosszul ezen célkitűzések tekintetében. Az ipar/GDP tekintetében különböző statisztikai módszerek és különböző statisztikai hivatalok adatai alapján az Európai Unióban valahol a harmadik és az ötödik hely körül vagyunk jelenleg. Az export GDP-hez mért aránya a KSH szerint legutóbb 88,5 százalék, az Eurostat szerint 96,8 százalék volt - ezzel az Európai Unióban a második helyen állunk. Az FDI tekintetében, ami most egy főre vetítve körülbelül 8000 euró, Csehország mögött a második helyen állunk Közép-Európában. Tehát nincsenek olyan messze, nincsenek beláthatatlan távolságra azok a bizonyos első helyek, de ezeket el kell érniük.

Ebből aztán adódik a három alapvető feladat is a három célkitűzés eléréséhez. Először is új külpiaci lehetőségeket kell felkutatni, magyarul növelni kell az exportot. A második: új munkahelyteremtő beruházásokat kell vonzani Magyarországra, a harmadik pedig, hogy elő kell segítenünk a magyar vállalati sikereket a külföldön.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a három feladat határozza meg a magyar külpolitika teendőit az elkövetkezendő időszakban - még egyszer szeretném aláhúzni, hogy a klasszikus diplomáciai feladatok hibátlan elvégzésére alapozva.

De miért is fontos az, hogy ilyen gazdasági céljai legyenek a magyar külpolitikának? Hát azért, mert azt önök nagyon jól tudják, főleg minden bizonnyal a Gazdasági bizottság tagjai, hogy a magyar gazdaság egy nyitott gazdaság, az előbbi számadatokból ez világosan látszott, márpedig az ilyen mértékben nyitott gazdaságok összteljesítményét alapvetően határozza meg az exportteljesítmény. Ezért hoztuk azt a döntést, hogy a magyar külgazdaság szerkezetét két lábra állítjuk. Két lábra állítjuk két tekintetben: egyrészt a kivitel irányát tekintve, másrészt pedig a kivitelben részt vevők körét tekintve. A kivitel irányát tekintve meghirdettük a keleti nyitás stratégiáját, amellyel kapcsolatban szintén nagyon sok félreértés vagy kritika adódott. Engedjék meg, hogy itt is világossá tegyem, hogy a keleti nyitás stratégiájának az a lényege, hogy a tőlünk keletre elhelyezkedő, dinamikus növekedést produkáló piacokon a jelenlétünket növeljük, az oda irányuló exportunkat dinamizáljuk, onnan minél több beruházást vonzunk. De az nem azt jelenti, hogy akkor innentől kezdve nem fogunk figyelni az egyébként tradicionálisan sikeres piacainkra, az Európai Unióra vagy az észak-amerikai piacokra. Az Európai Unióba irányul a magyar kivitel négyötöde jelenleg. Ha valaki olyan külgazdasági stratégiát akarna végrehajtani, hogy akkor most csak keletre figyeljünk, és hagyjuk az eddigi nyugati piacokat, az egy teljesen irracionális, ésszerűtlen stratégia lenne, nyilvánvalóan ilyet senki sem kíván követni, azonban azt szeretném leszögezni, hogy ha egy szerkezet nagyon egyoldalú, az általában kiszolgáltatottsághoz tud vezetni. Ezért, ha egy mondatba szeretném sűríteni a keleti nyitás stratégia lényegét, az az, hogy növeljük az exportunkat nyugati irányba, amennyire csak lehet, és próbáljuk meg még annál is nagyobb mértékben növelni azt keleti irányba.

Vannak sikerek ebben a tekintetben, de pontosan azért, mert a külgazdasági stratégia másik lába sem kiegyensúlyozott még, lassabban haladunk, mint szeretnénk.

Mert ez a másik láb miről szól? Ez arról szól, hogy ma a magyar exportteljesítmény túlnyomó részét a nagy nemzetközi vállalatok exportteljesítménye adja. A magyar kis- és közepes vállalkozások, dacára annak, hogy a magyar munkavállalók háromnegyedét foglalkoztatják, a magyar exportteljesítményből mindössze olyan 15 százalékkal veszik ki a részüket. Ez azt jelenti, hogy a nagy nemzetközi vállalatok termelés-szervezési döntéseinek ki vagyunk szolgáltatva. Ezért az a célunk, hogy ezt az arányt kicsit közelítsük, tehát növeljük jelentősen a magyar kis- és közepes vállalkozások részvételét a magyar kivitelben.

Szeretnék előrevetíteni önöknek két adatot, amivel majd szembesülni fogunk az év végén, szembesülünk már most is a féléves adatoknál, hogy dacára annak, hogy két kivétellel minden arab relációban jelentősen, szinte mindenhol két számjegyű százalékkal tudtuk növelni a kivitelünket az első fél esztendőben, mégis, mivel a két legfontosabb relációban, Szaúd-Arábiában és az Egyesült Arab Emirátusokban jelentős veszteséget vagy visszaesést szenvedtünk el az első félévben, pusztán azért, mert a Nokia mobiltelefonok exportja gyakorlatilag megszűnt, ezzel a teljes arab világra vetített exportunk jelentősen csökkent. Nem azért, mert mondjuk, lett volna egy hibás kormányzati gazdaságpolitika, nem azért, mert bármilyen saját hibánk miatt piacot veszítettünk, egészen egyszerűen azért, mert született egy globális vállalati stratégiai döntés a Nokiánál vagy a Microsoftnál, aminek nyomán aztán Magyarországról a Nokia telefonok exportja jelentős mértékben visszaesett.

Persze tudom, hogy majd az esztendő végén, amikor kijönnek a számok, és látszik, hogy arab viszonylatban visszaestünk, majd nyilván el kell magyarázni, hogy ez miért nem jelenti a keleti nyitás stratégiájának a csődjét, de szerettem volna előrevetíteni, hogy ilyen tényezőkkel szembesülünk. Tehát, amikor a magyar külgazdaság két lábra állításáról beszélünk, akkor nemcsak az irány tekintetében kell két lábon állnunk, hanem a kis és közepes cégek arányát is növelnünk kell. Jelenleg olyan 2500-3000 magyar kkv van, amely exportképes terméket és szolgáltatást állít elő. A mi célunk az, hogy a kereskedőházi rendszerrel és az Eximbank rendszerével előállítsuk azt a helyzetet, hogy legyen 12 ezer ilyen kis és közepes magyar vállalkozás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor szeretnék bemutatni önöknek néhány szervezeti és szerkezeti változást, amelyet részben már végrehajtottunk a Külgazdasági és Külügyminisztériumban, részben pedig a munkának egy szelete még előttünk áll.

Először is szeretném leszögezni, hogy annak érdekében, hogy sikeres külgazdasági és külpolitikát folytassunk, adottak az eszközök és adottak az intézmények. Ez jó hír abból a szempontból, hogy talán minden eddiginél sikeresebbek tudunk lenni, ugyanakkor az is világos, hogy akik részt veszünk ennek az irányításában, egyértelmű felelősségi rendszer jön létre, mivel minden eszköz adott, innentől kezdve csak rajtunk múlik, hogy azokkal tudunk-e élni vagy sem.

A Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz került az exportfejlesztés teljes intézményi eszközrendszere, a beruházásösztönzés intézményi eszközrendszere, ezek pénzügyi háttere, valamint a stratégiai megállapodások kérdése is. Az Eximbank tekintetében szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy az eddigieknél is bátrabb hitelezési stratégiát kívánunk folytatni, vagyis az Eximbank elkötelezett abban a tekintetben, hogy minél több magyar vállalatot segítsen sikerhez annak érdekében, hogy külpiacon, külföldön tendereken tudjanak sikerrel részt venni, magyarul: nyerni. Az ehhez szükséges versenyelőnyt az Eximbank különböző biztosítási és hitelezési termékei tudják biztosítani.

A második szerkezeti változás, hogy az eddig HITA-ként aposztrofált, valamilyen rejtélyes oknál fogva magyarul Nemzeti Külgazdasági Hivatalnak hívtott

intézményt átalakítottuk, áramvonalasítottuk, a t betűt elvesztette és p-re cserélte, ami azt jelenti, hogy a trade helyett a promotion került a nevébe - így szépen magyarul -, magyarul kizárólag a beruházásösztönzéssel kell foglalkozniuk. Tehát létrejött egy áramvonalas, remélhetőleg profi, beruházásösztönzéssel foglalkozó hivatal, a Nemzeti Beruházási Ügynökség, amelynek a feladata az, hogy a Magyarországra irányuló beruházások számát, volumenét és az általuk teremtett munkahelyeket jelentősen növelje. A HIPA jelenleg 92 aktív projektet kezel, ami azt jelenti, hogy ennyi befektetővel vagyunk tárgyalásban magyarországi befektetésekről.

Szeretném önöknek bejelenteni, hogy október 1-jétől új elnök vezeti a Beruházási Ügynökségünket, Ésik Róbert, aki korábban a Nokia Siemens, majd később a Nokia Solutions and Networksnek nevezett vállalat magyarországi cégét vezette. Én azt gondolom, az egy jó hír, hogy a magyar államigazgatás vonzó tud lenni a gazdaságban sikeres szakemberek számára. Én magam a Külgazdasági és Külügyminisztérium legnagyobb igazolásának - Mikola államtitkár úr mellett természetesen - Szabó Lászlót tartom, aki a Teva magyarországi vállalatát vezette, és a Teván belül az ő vezetése alatt a magyarországi cég teljesített a legjobban a globális vállalatcsoporton belül. Én azt gondolom, ha valóban sikeres külgazdasági politikát szeretnénk folytatni, akkor olyan emberekre is szükségünk van, akik ezt nagyvállalatok élén tették. Tehát, míg a minisztérium egyik államtitkára a Teva éléről érkezett, addig az NBÜ elnöke a Nokia Siemens, illetve a Nokia Solutions and Networks éléről érkezik hozzánk.

Szeretném önöknek kiemelni azt, hogy a gazdasági vegyes bizottságokra egyre nagyobb figyelmet fordítunk. Jelenleg 52 országgal, illetve tartománnyal tartunk fenn gazdasági vegyes bizottságot. Az én személyes tapasztalatom az az elmúlt két és fél esztendőből, hogy ha ezt a munkát komolyan vesszük, akkor ez az egyik legjobb külgazdasági ösztönzési eszköz, főleg a tőlünk keletre vagy délre elhelyezkedő országokban. Ha van egy jó állami, államközi megalapozása a gazdasági együttműködésnek, akkor a vállalati együttműködések sokkal könnyebben jönnek létre. Ezért a gazdasági vegyes bizottságok rendszerére továbbra is komoly hangsúlyt fogunk fektetni.

Stratégiai megállapodások ügyében szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy ötven stratégiai megállapodást kötöttünk eddig. A héten kötünk egy újabb megállapodást az Agrarával, és tárgyalásban vagyunk több vállalattal, többek között a Sparral, a Nemakkal, a Coloplasttal, a Johnson Controlsszal és a Procter & Gamble-lel szintén stratégiai megállapodások megkötéséről.

Engedjék meg az elnök urak és a képviselőtársaim, hogy talán egy rövid ideig itt megint lecövekeljek, tekintettel arra, hogy azért számos kritika és félreértés adódott az elmúlt időszakban stratégiai megállapodások ügyében is. Mindezek ellenére én arról szeretném meggyőzni önöket, hogy a stratégiai megállapodások eszköze egy jó eszköz, egy olyan eszköz, amelyet alkalmaznunk kell. Mert a stratégiai megállapodások arról szólnak igazából, hogy olyan helyzetbe hozzuk ezeknek a nagy nemzetközi vállalatcsoportoknak a magyarországi vezetőit, hogy amikor a vállalatcsoportokon belül verseny van újabb befektetésekért, akkor ők a lehető legjobb eséllyel tudjanak érvelni amellet, hogy az adott beruházásnak a magyarországi céghez, Magyarországra kell jönnie. Ezért működtetünk velük közös munkacsoportokat, ezért kérjük ki folyamatosan a véleményüket arról, hogy milyen szabályozási, törvényi, egyéb változtatásokat tartanak célszerűnek végrehajtani annak érdekében, hogy a magyar beruházási-befektetési környezet az eddigieknél is versenyképesebb legyen.

Ráadásul ezekben a stratégiai megállapodásokban külön kitérünk az oktatási és kutatásfejlesztési együttműködésre. És arra a kérdésre, hogy vajon miért nem a kis- és közepes vállalkozásokkal foglalkozunk többen, pontosan a stratégiai megállapodások is részben választ adnak, mert ezek a megállapodások legalább annyira szólnak a magyar kis- és közepes vállalkozási szektorról, mint az adott nagyvállalat és a kormány megállapodásáról, tekintettel arra, hogy a magyar kkv-k sikerének egyik legfontosabb kulcsa az, hogy be tudnak-e kerülni egy nagy nemzetközi vállalat beszállítói láncába vagy sem. És ezekben a stratégiai megállapodásokban mi külön programokat indítunk, az NBÜ és az adott vállalat együttesen indítanak programokat annak érdekében, hogy minél több magyar kis és közepes céget hozzunk abba a helyzetbe, hogy az előállított termék mennyisége, minősége, megbízhatósága tekintetében be tudjanak lépni ezen vállalatok beszállítói láncába.

Azt is szeretném önöknek elmondani, hogy ez az ötven cég, amellyel eddig megállapodást kötöttünk, 167 ezernél egy kicsit több embert foglalkoztat Magyarországon. Az ötven cégből 26-an hajtottak végre munkahelyteremtést, tehát növelték az alkalmazottaik számát a megállapodások aláírását követően. Persze azt ne várjuk a stratégiai megállapodásuktól, hogy ez egy garancia lesz arra, hogy az adott vállalatnál, ne adj' isten, adott esetben nem lesznek elbocsátások, mert a stratégiai megállapodások ezt a célt nem tudják szolgálni. Tehát van egy nagy, globális vállalat, aminek amerikai vagy tőlünk messze lévő európai központjában születik egy globális stratégiai döntés, amihez semmi köze sem a magyar gazdaságpolitikának, sem a vállalatcsoport magyar vezetőinek, hanem egyszerűen a világgazdasági folyamatokból adódik, az lehet negatív hatással a vállalatcsoport magyar cégére is. Sajnos láttunk néhány példát az elmúlt időszakban ilyen esetekre. Ilyenkor persze a külgazdasági kormányzatnak megvan az a felelőssége és feladata, hogy próbálja ezeknek a negatív hatásait a lehető leginkább csökkenteni, mint ahogyan volt például a Nokia, illetve a Microsoft esetében is.

Végezetül pedig a szervezeti változtatások közül szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. kapta meg az exportfejlesztéssel járó valamennyi jogosítványt és felelősséget. Jelenleg 14 országban tartunk fenn kereskedőházat. Tegnap, illetve tegnapelőtt nyílt meg a 14. Braziliában, és az idei esztendőben a Kereskedőház Zrt. vezérigazgatójának tájékoztatása szerint Montenegróban, Mexikóban, Örményországban, Angolában, Zambiában, Algériában, Szudánban, Egyiptomban, Libanonban, Indiában, Iránban, Grúziában, Mongóliában és Ukrajnában fogunk kereskedőházat nyitni.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy a külgazdasági és külügyi stratégiai céljainknak megfelelően hajtottunk végre változtatásokat a külképviseletek tekintetében is. Január 1-jétől három új nagykövetséget nyitunk: Ulánbátorban, Quitóban és Kuala Lumpurban, valamint végigvisszük az abujai nagykövetségünk megnyitását, és főkonzulátusok nyílnak Kazanyban, Düsseldorfban, Stuttgartban, Saigonban, São Paulóban és Erbilben is. Szeptember 15-ével összevontunk több olyan képviseletet is, amelyek multilaterális képviseletek, és egy városban működnek. Azt gondoltuk, hogy így a hatékonyságukat meg tudjuk növelni. Itt fontos referenciaként szolgált számunkra Mikola államtitkár úr, aki az OECD-követségünket vezette. Nem példa nélküli, sőt, több erős ország is alkalmazza azt, hogy egy adott városban a multilaterális követségeit, képviseleteit összevonja. Így a bécsi ENSZ- és EBESZ-, a genfi ENSZ- és WTO-, valamint a párizsi UNESCO- és OECD-képviseletünk is integráltan működik.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy a külgazdasági attasék, valamint minden diplomata irányítása a Külgazdasági és Külügyminisztérium alá került. Magyarország 105 képviseletén idén ősszel már összesen 132 külgazdasági attasé fog szolgálni. Minden külképviseletünkön lesz külgazdasági attasé. Tehát minden külképviseletünkön! Az adott reláció intenzitásából, dinamizmusából, fontosságából adódóan ez 2-3 vagy akár 4 is lehet.

Tisztelt Elnök Urak! Mivel 4 bizottság közösen hallgat meg, engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a határon túli magyar közösségekkel való kapcsolattartás gazdasági jellegű lábáról is. Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. 13 területi irodát hoz létre a Kárpát-medencében. Ettől azt várjuk, hogy a határon túl működő, magyar érdekeltségű kis- és közepes vállalkozásokkal való együttműködésünk szorosabbá válik. Azt is látnunk kell, hogy Magyarország határa jelenleg inkább elválaszt, mint összeköt minket a szomszédokkal és a szomszédos országok területén élő magyar közösségekkel, ezért egy átfogó határátkelő-építési programot indítottunk. Ma Magyarország határain 93 közúti határátkelőhely van, ez gyakorlatilag 24 kilométeres átlagos távolságot jelent. Nyugat-Európában ez 2,5-3 kilométer körül van. Ezért szeretnénk ezt a versenyhátrányunkat csökkenteni, így a 2014-2020-as időszakra vonatkozólag megállapodtunk Szlovákiával, hogy megduplázzuk a határunkon lévő átkelők számát. Tekintettel arra, hogy érdekes módon a magyar-szlovák határ hosszabb, mint a lengyel-német vagy a francia-spanyol határ, ehhez képest van rajta 24-25 átkelő. Ezeknek a számát most megduplázzuk, és 25 új határátkelőhelyet építünk Szlovákia irányába. A tavalyi esztendőben egyébként 4 új határátkelőt adtunk át.

Megállapodásunk van Ukrajnával arról, hogy 3 új kapcsolatot hozunk létre. Ebből az egyik építése megkezdődött. Romániával tárgyalunk arról, hogy a már elkészült vagy kivitelezés alatt álló, de jelenleg nem használható 10 határátkelőhely használatbavétele hogyan tud megtörténni a leggyorsabban. Szerbiával 3 új határátkelőhelyről kötöttünk megállapodást. Ezek közül az egyik kivitelezése már zajlik. A következő hetekben adunk át új határátkelőhelyet Szlovénia irányába, Ausztriával pedig 10 új kapcsolatról állapodtunk meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az integrációs bizottság ülésén is vagyunk, engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, hogy az Európai Unióhoz kapcsolódó ügyek jelentős része a Miniszterelnökség felügyelete alá kerül, azonban van néhány olyan téma természetesen, amelynek külügyi, külgazdasági relevanciája van, és amelyekkel foglalkozni fogunk a Külgazdasági és Külügyminisztériumban. Elsősorban szeretnék itt kitérni az Európai Unió bővítésére, illetőleg a keleti partnerség programjára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az Európai Unió előtt állt, álló kihívások rávilágítottak arra is, hogy az Európai Unió részéről a bezárkózás nem jó stratégia. Annak érdekében, hogy az Európai Unió erősebb legyen a jövőben, azt gondolom, hogy a világ dinamikusan növekedő és fejlődő régióival szoros kapcsolatot, stratégiai szövetséget kell felépítenie. Ezért fontosnak gondolom azt, hogy a 16 közép-európai ország, köztük jó néhány uniós tagállam stratégiai kapcsolatépítésbe kezdett regionális alapon Kínával. Azt gondoljuk, hogy minél több ilyen együttműködés jön létre, az annál inkább erősíti az Európai Uniót magát is. Ezért továbbra is szeretnénk aláhúzni, hogy Magyarország támogatja az Európai Unió bővítését. Azt gondoljuk, hogy a Nyugat-Balkán európai integrációját jelentősen fel kell gyorsítani. Ez az egész térség stabilitásához és fejlődéséhez jelentős mértékben hozzá tud járulni.

Elkötelezettek vagyunk a keleti partnerség program folytatása mellett is, azonban itt is azt gondoljuk, hogy ésszerűségi alapokra kellene helyezkedni, tehát egy

általános perspektívát kínálni a keleti partnerségben részt vevő országoknak nem ésszerű. Országspecifikus programokat kell kínálni. Ez pedig magyar nemzetgazdasági érdek is, tekintettel arra, hogy a keleti partnerség programban részt vevő 6 országgal dinamikusan bővül a külkereskedelmünk, ami még dinamikusabban bővíülhetne egyébként, ha a kereskedelem dinamizálása előtt álló akadályokat le tudnánk bontani. Ez pedig a keleti partnerség program felgyorsításával érhető el. Ezért tehát mind az Európai Unió bővítését, mind pedig a keleti partnerség program országspecifikus átalakítását elkötelezetten támogatjuk.

Engedjék meg, hogy klasszikus külügyi kérdésként hadd utaljak a közép-európai és a visegrádi együttműködés fontosságára. Nekünk Közép-Európában megvan az az előnyünk, vagy a visegrádi négyeket tekintve megvan az az előnyünk, hogy ezek az országok cselekvési lehetőségként tekintettek az elmúlt esztendő válságára, és itt, Közép-Európában megszülettek azok a döntések, amelyek nyomán versenyképes gazdaságok jöttek létre. Nem véletlen, hogy Európának ezt a térségét a kontinens növekedési motorjaként tartják számon, tekintettel arra, hogy mi igazán a jó oldalról, tehát a termelés oldaláról kapcsolódunk a német gazdasághoz. Ráadásul a térség gazdasági súlyához kezd felemelkedni a politikai súlya is, hiszen az Európai Tanács következő elnökének Donald Tusk korábbi lengyel miniszterelnököt választották meg. A magyar miniszterelnök már régóta szorgalmazta, hogy az európai uniós intézmények vezetői között legyen közép-európai. Ezt a célt összefogással sikerült elérni.

Szeretném önöknek elmondani, hogy továbbra is nagy hangsúlyt kívánunk fektetni az energiabiztonság kérdésre a visegrádi együttműködésen belül. Azt gondoljuk, hogy Közép-Európa általános biztonsága szempontjából az energiabiztonság kérdései valahol ott kell hogy szerepeljenek a lista tetején. Az nyilvánvalóan az elmúlt időszak eseményeiből megmutatkozott, hogy ha nem tudjuk összekötni a gázvezetékrendszereinket észak-dél irányba, akkor az később biztonsági kockázatokkal járhat. Pozitív példaként tudunk hivatkozni a magyar-szlovák gázvezetékrendszerek összekötésére. Ugyanakkor továbbra is szorgalmazzuk román és horvát barátainknál, hogy az európai uniós szabályozásoknak megfelelően tegyék lehetővé a kétirányú forgalmazást a Magyarországot Horvátországgal, illetve a Magyarországot Romániával összekötő gázinterkonnektorokon. Jelenleg csak mi tudunk gázt szállítani ezekbe a szomszédos országokba, ahonnan viszont nem tud jönni megfelelő mennyiségű gáz Magyarországra. Azt gondoljuk, hogy az észak-dél irányú infrastruktúra kiépítése mind az energia, mind a közlekedés tekintetében egész Közép-Európa biztonságához jelentős mértékben hozzá tud járulni.

Tisztelt Elnök Urak! Nem szeretnék visszaélni a képviselő urak és képviselő asszonyok türelmével. Köszönöm szépen a lehetőséget. Természetesen állok az önök rendelkezésére, és örömmel válaszolok minden kérdésre, amennyiben az elnök urak erre lehetőséget adnak nekem. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen, jelölt úr.

Képviselőtársaim, szabad a pálya! Arra gondoltam, hogy felváltva haladunk kormánypárti, ellenzéki képviselőkkel. *(Dr. Józsa István és Szelényi Zsuzsanna jelentkezik.)* Józsa képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem mintha nem ismerném elég jól gyermekkorától kezdve Szijjártó képviselő úr tevékenységét, de azért szeretném megkérdezni - tekintettel arra, hogy az életrajzában egybeesik a

2002-es diplomaszerezés és a mandátumszerzés -, hogy dolgozott-e valahol másutt a civil életben a politikán kívül, vagy Orbán Viktor legjobb tanítványaként, legjobb janicsárjaként a diploma megszerzésétől kezdve végig ezen az emelén nőtt fel és szívta magába a politikai szemlélet illetén módját.

Ezzel kapcsolatos a következó, nagyon komoly kérdésem: hogy milyen személyes felelősséget érzél, érez abban - majdnem tegezódvé folytattam, de mégiscsak a kamerák előtt vagyunk -; tehát milyen személyes felelősséget érez, miniszterjelölt úr, abban, hogy ma Magyarországon a fékek és ellensúlyok rendszere jelentősen megbomlott, hogy Magyarországgal szemben a bizalom nem olyan, mint az Unió tagországa iránt lennie kellene, hogy a magyarországi nagy cégeknek stratégiai megállapodást kell kötniük, hogy biztonságban érezzék magukat, mert korábban jogbizonytalanság volt.

Milyen felelősséget érez abban, hogy Magyarország itt, az Unió keleti peremén nem a demokrácia fellegváraként, nem a médiaszabadság mintaképeként, nem az emberi jogok, a civil jogok, a véleménynyilvánítási jogok érvényesítésének a példaképeként szerepel ma, hanem pont az ellenkezőjeként?

Tehát mindezek alapján milyen érzés Orbán Viktor legjobb janicsárjának lenni, megéri-e, van-e némi emberi elképzelése, hogy Magyarország inkább Európa felé, az európai értékek felé közeledjen a külügyi terület munkája révén is? Köszönöm.

ELNÖK: Szelényi képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Nagyon hosszú, kimerítő prezentációt hallottunk; több kérdést is szeretnék feltenni. Először engedjen meg egy megjegyzést.

Azzal indított, hogy egy új világrendnek a részesei vagyunk, aminek gyóztesei és vesztese vannak, és Magyarország külpolitikája a jövőben erre a fajta alapvetésre épül. Az én meggyőződésem az, hogy ez egy nagyon súlyos félreértése a világpolitikának, illetve ha mégis van benne igazság, akkor az egy nagyon drámai dolog, hogy önök alapvetően egy háborús logika mentén tervezik a magyar külpolitika felépítését. Az én értelmezésem szerint a második világháború óta Európa egy egész más tracken van, aminek a lényege az, hogy az országok alapvetően békés úton kommunikáljanak egymással, és ennek nincsenek gyóztesei vagy vesztese, hanem az a cél, hogy mindenki gyóztés legyen. Én egy ilyen magyar külpolitikát szeretnék látni, és az az elvárásom az ön - mint jövőbeli miniszter - irányába, amennyiben itt majd megszavazzák önt, hogy sokkal hatékonyabban próbálja ezt a rendszert érvényesíteni. A kérdéseim pedig a következók.

A külpolitika irányába az ön első megbízatása az volt, amikor 2012 júniusában kinevezték önt a Miniszterelnökség külügyi és külgazdasági államtitkárának. Ezen a nyáron számos meghatározó tárgyalást folytatott, többek között előkészített egy miniszterelnöki látogatást Azerbajdzsánba, amelynek közismerten az volt a legjelentősebb eredménye, hogy Magyarország a Ramil Safarov nevű gyilkost kiszolgáltatta, illetve kiadta Azerbajdzsánnak. Mindannyian tudjuk, hogy ennek milyen következménye lett; ott Aliyev elnök azonnal szabadon bocsátotta, hősként tisztelték, Örményország pedig Magyarországgal azonnal felbontotta a diplomáciai kapcsolatait, és a fél világ elítélte emiatt Magyarországot. Én azt szeretném tudni, hogy milyen szerepe volt önnek Safarov kiadatásának az előkészítésében, egyeztetett-e a Külügyminisztérium professzionális stábjával abban a tekintetben, hogy egy ilyen lépés milyen következményekkel járhat, illetve a keleti nyitás politikájának felkent szakértőjeként hogyan lehet az, hogy ön képtelen volt felismerni, hogy egy ilyen lépés

milyen kockázatokkal jár Azerbajdzsánban, illetve a világ más részein Magyarországra nézve.

A másik kérdésem Paksra vonatkozik. Nagyjából fél évvel ezelőtt írta alá a magyar kormány a Paks II. atomerőmű bővítésére vonatkozó szerződést Oroszországgal. Az közismert, hogy a mai napig nem tudunk semmit ennek a részleteiről, sem a projekt részleteit, sem a hitelszerződés részleteit egyébiránt nem ismeri a magyar polgárok közössége. Azóta, mióta ez megtörtént, Oroszország egy jelentős nemzetközi konfliktust generált Ukrajnában, először a Krímben, azóta Kelet-Ukrajnában. Ez a konfliktus már olyan szinten áll, hogy orosz bombázók a napokban már Svédország és Amerika környékén kóborolnak, tehát nyilvánvalóan jelentősen megváltozott a geopolitikai helyzet.

Én úgy véltém már fél évvel ezelőtt is, hogy nagyon jelentős kockázatokat rejt ez a szerződés, pénzügyileg, energetikai szempontból és politikai szempontból is rendkívül kiszolgáltatottá teszi Magyarországot Oroszországnak. A jelenlegi helyzet ennél még sokkal drámaibb. Szeretném tudni, hogy ön mint jövőbeli külügyminiszter kívánja-e felülbírálni ezt a súlyosan elhibázott kormányzati döntést, és lépni fog-e annak érdekében, hogy Magyarország minél hamarabb megszabaduljon ettől a meglehetősen aggasztó és nagy kiszolgáltatottságot jelentő szerződéstől.

A harmadik téma, amit felvetnék, amiről hosszan beszélt az előzőekben, a keleti fordulat ügye. A keleti fordulatnak ön a zászlóvivője, az új világrend beharangozója, a magyar gazdaság átalakításának zászlóvivője. Elmondta, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium révén a kormány szeretné elérni, hogy 2018-ra a magyar export egyharmada az Európai Unión kívüli országokba irányuljon. Ez egy nagyon dicséretes teljesítmény, de ha megnézzük az elmúlt két-három év tevékenységét, annak az eredményeit - amikor az ön kezében volt ez az ügy -, akkor nagyon lehangelő látványt kapunk. Nézzük például Oroszországot, amely az Európai Unión kívüli egyik legjelentősebb kereskedelmi partnere Magyarországnak, alapvetően az energiavásárlási kiszolgáltatottság miatt. Németország mellett vagy után Oroszország a legjelentősebb kereskedelmi partnere Magyarországnak. Oroszországgal legutoljára 2008-ban volt igazán jelentős kereskedelme Magyarországnak; a válság ezt nagyon jelentősen lerombolta. Az első évben 40 százalékkal esett vissza a magyar export, illetve a kereskedelmi kapcsolatokból származó bevétel mindkét oldalon - ezt a tételt azóta sem sikerült helyreállítani. 2013-ban az oroszokkal folytatott kereskedelmünk nem érte el a 2008-as szintet. Tehát azt lehet mondani, hogy itt azért sikerről nem lehet beszámolni.

A másik: azok a kereskedelmi nyitások, amelyekről részletesen beszámolt. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ezek a magyar kereskedelemben elképesztő partikuláris helyet foglalnak el. Tehát az arab országokkal, illetve a távol-keleti országokkal folyó kereskedelem igazán a nagyon kicsi szintjén van. Az, hogy két számjegyű eredménnyel sikerült megduplázni a lényegében nulla kereskedelmi tevékenységet, önmagában nem egy olyan nagyon jelentős fordulat. Az ön által említett nokiás példa is egyébként pontosan jelzi, hogy milyen marginális szerepe van ezeknek a dolgoknak a magyar kereskedelemben. Egy cégnek egy döntése lényegében le tudja nullázni a magyar kereskedelmi eredményeket egy egész régióban.

Én azt gondolom, hogy ez a keleti nyitás egy olyan pályára viszi a magyar gazdaság fejlesztését, ami teljes mértékben indokolatlan, megalapozatlan és végtelenül drága. Ezekkel az országokkal Magyarországnak nincs természetes kereskedelmi kapcsolata, és egyébként nem is gondolom azt, hogy egy kormánynak a dolga az, hogy újjászervezen egy teljes gazdasági kapcsolatrendszer; ezt alapvetően a piac szokta meghatározni. A magyar vállalkozók igényei számára a kormány

természetesen elősegíthet piacszerzési lehetőséget, de az teljes mértékben indokolatlan, hogy a magyar vállalkozók döntései nélkül a kormányzat próbáljon új irányokat előállítani.

Meggyőződésem, hogy azok, akik Bakuban vagy Luandában tekintik sikeresnek a magyar gazdaság fejlődését, azok valami nagyon-nagyon súlyos szereptévesztésben vannak, és őszintén szólva úgy látom, hogy ez nem hoz prosperitást Magyarországnak. Nagyjából az a fajta erőfeszítés látszik benne, ami Magyarországot a '60-as években jellemezte, amikor a kommunista gazdaságfejlesztők gyapotot, illetve magyar narancsot próbáltak Magyarországon termesztetni. Körülbelül az erőfeszítésnek ezt a kilátását látom ebben, és az a kérdésem önhöz, hogy miért gondolja, hogy a józan ész és a magyar gazdaság történelmi tapasztalatai ellenére egy ilyen jelentős fordulatot önök le tudnak bonyolítani.

Azt is szeretném tudni, hogy vajon mennyibe kerül a magyar polgároknak ez az elképesztő extenzív növekedés, hogy Szudánban, Angolában, Mongóliában és a világ elképesztő helyein Magyarország kereskedőházakat nyisson...

ELNÖK: Köszönjük...

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Még van két rövidebb kérdésem, jó? Azokat még elmondom...

ELNÖK: Nem szeretném megszakítani. Tessék parancsolni!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Hosszan beszélt arról, hogy milyen stratégiai megállapodásokat köt a magyar kormány már évek óta jelentős partnerekkel. Én kíváncsi volnék, hogy ezek tartalmát miért nem lehet nyilvánosságra hozni. Miért nem... *(Szijjártó Péter közbeszól.)* A szövegek, azok nem nyilvánosak. *(Szijjártó Péter bólintással jelez.)* Oké, kiváló, akkor ezt a kérdést visszavonom.

Akkor az utolsó kérdésem. A napokban az amerikai Daily Show-ban Bill Clinton hosszasan nyilatkozott arról, hogy a világban egyre több olyan ország van, ami tekintélyelvű kapitalista modell alapján tervezi a jövőjét, és jól beazonosítható módon Magyarországra is vonatkozott ez a megjegyzés, hiszen Magyarországon is egy egyértelműen tekintélyelvű - az önök többségi elvű vezetése nyilvánvalóan ezzel analóg - és államkapitalista rendszer kialakítása van, tehát én azt feltételezem, hogy ő a magyar miniszterelnök úrra is gondolt, és azt mondta, hogy általában ezek azok a figurák, akik örökké hatalmon akarnak maradni, és pénzt akarnak csinálni. Kíváncsi volnék, hogy ön mit szól Bill Clintonnak ehhez a megjegyzéséhez.

Köszönöm szépen, várom a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm. Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy legyünk egy kicsit pörgősebbek, hogy az időkereteket tudjuk tartani. Természetesen mindenkinek úri joga, hogy úgy fejtse ki a gondolatait, ahogy kívánja, de mégis hadd kérjem ezt, hogy legyen egy kicsit célzott és pörgős a hozzászólás.

Hörcsik képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az Európai ügyek bizottsága nevében szeretném megköszönni önnek az expozéját. Köszönöm, hogy egy rendkívül dinamikus képet vázolt fel, ami a Külgazdasági és Külügyminisztérium elkövetkezendő 4-5 évében várható.

Külön köszönöm, hogy foglalkozott a kormányzat európai ügyek politikájával. Itt engedjenek meg egy rövid megjegyzést. Én méltánytalannak tartom Józsa képviselőtársamnak bizonyos megjegyzését. Úgy hiszem, hogy méltánytalan a helyhez képest.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Ahogy ön beszámolt a kormányzat európai ügyek politikájáról, én is nagyon fontosnak tartom a bővítés stratégiájának a támogatását. Nagyon lényeges a keleti partnerség és a visegrádi négyek kooperációja.

A keleti partnerséggel kapcsolatban az Európai Unióban kialakult egyfajta vita, hogy az elkövetkezendő 2014-2020-as periódusban hova tegye a hangsúlyt az Unió, a keleti partnerség kontra a mediterrán partnerséggel. Hiszen a déli tagországok jelentős forrást akarnak átcsoportosítani az ismert, például lampedusai események miatt, hogy ott kell erősíteni Európa határát, és ott kell több pénzt elkölteni, ugyanakkor úgy hiszem, hogy az ukrajnai események azt mutatták, hogy nekünk pedig az az érdekünk, hogy a keleti partnerséget próbáljuk meg erősíteni.

Az ukrajnai eseményekkel kapcsolatban Szelényi képviselőtársam kérdezett. Én ezzel összefüggésben csak egy rövid kérdést szeretnék felvetni, hogy Magyarország energiaellátásának biztonságára mennyire hatnak ki az ukrajnai események, hiszen ez kulcskérdés az elkövetkezendő időszakban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bana Tibor képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottságok! Először is szeretnék hangot adni annak a véleményemnek, hogy sajnálatos módon a hozzánk eljuttatott háttéranyagban mindössze életrajz és nyilatkozatok szerepeltek, koncepcióval és elképzelésekkel nem találkozhattunk, ez nagyban megkönnyítette volna a felkészülést a mai együttes bizottsági ülésre. Így a miniszterjelölt úr által elvégzett munkára, valamint az itt elhangzottakra tudok támaszkodni kérdéseim feltevésénél.

Mielőtt ezt megtenném, azzal kapcsolatban is szeretném kifejezni az ellenérzéseimet és fenntartásaimat, ahogyan ez a mai közös bizottsági ülés összehívásra került, hiszen a tegnapi napon kaptuk meg erre a meghívót. Úgy gondolom, hogy ez azt jelzi, hogy a kormány az Országgyűlést és bizottságait mindössze szükséges rossznak tekinti, és egy ilyen súlyú bizottsági ülésre, ahol miniszterjelölti meghallgatásra kerül sor, biztosan, hogy nem ilyen módon kellett volna sort keríteni.

Néhány pozitívumot is szeretnék megemlíteni, mert a Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatni tudja a keleti nyitás politikáját. Úgy látjuk, hogy az elmúlt évek során valóban történtek pozitív elmozdulások, és születtek eredmények ezen a téren. Bár úgy értékeljük, hogy ennek az intenzitása még nem éri el azt a szintet, ami hazánk szempontjából üdvözlendő és kifizetődő lenne, de úgy látom én magam is, hogy az egyoldalú euroatlanti orientációval szemben bizonyos elmozdulások valóban történtek, ami mindenképpen pozitívumnak tekinthető.

Annak is örülök, hogy elhangzott itt az expozében az, hogy államtitkár úr is úgy értékeli, hogy véget ért az egypólusú világrend, és ennek megfelelően kell alakítani külpolitikánkat, amelynek középpontjába a külgazdaságot állítja a kormány. Ez szintén találkozik a Jobbik Magyarországért Mozgalom elképzeléseivel.

Néhány kérdést szeretnék feltenni. Az egyik az említett magyar kereskedőházakra vonatkozna. A hozzánk eljuttatott anyagban is olvashattuk az önnel tavaly szeptemberben a Napi Gazdaság által készített interjút, és ezzel összefüggésben

szeretném kérdezni azt - bár hangzott el itt néhány gondolat erről -, hogy Afrikában, valamint Latin-Amerikában milyen tervekkel rendelkezik a kormány. Arra is volt utalás, hogy tegnapelőtt Brazíliában nyílt egy ilyen kereskedőház. Mik a tapasztalatai miniszterjelölt úrnak e téren, és milyen további intézkedések várhatók kormányzati részről?

A második kérdésem a kárpátaljai magyarság helyzetét érintené. A magyar kormány több alkalommal határozottan kijelentette, hogy felelősséggel viseltet a Kárpátalján élő nemzettestvéreink iránt, és komoly elvárásaink vannak Ukrajnával szemben a kisebbségi jogok garantálása tekintetében. Sajnos az EU-ukrán társulási szerződés esetében mégsem támasztottak semmilyen feltételt annak aláírása elé, és láthatjuk, hogy milyen helyzet állt elő mostanra a választóközrözetek kialakítása kapcsán. Az európai normákkal és egyébként az ukrán törvényekkel is szembe menve lehetetlenné teszik ott élő nemzettestvéreink számára a parlamenti képviseletet. Érdeklődnék, hogy a kormány és személyesen a miniszterjelölt úr milyen eszközökben gondolkodik a kisebbségi jogok biztosítása érdekében.

Végül, uniós szintéren maradva arra is szeretnék utalni, hogy több alkalommal hallhattuk azt kormányzati oldalról, hogy nagyon határozott nemzeti érdekképviseletre számíthatunk önöktől EU-s szintéren. Láthatjuk azt, hogy a közösség öles léptekkel halad az európai egyesült államok megteremtésének irányába, és a nemzetállamok önrendelkezése folyamatosan csorbul. Rengeteg példát lehetne felhozni ezzel összefüggésben, én csak egy közelmúltbelit említenék. Amikor tagállami parlamentek részéről sárgalapos eljárásra került sor az Európai Ügyészség kérdésében - Magyarország is ezek között a tagállamok között volt, és a Jobbik is természetesen ezt támogatta -, akkor ennek sajnos nem lett érdemi következménye, mert a Bizottság változtatás nélkül fogadta el az eredeti javaslatot, figyelmen kívül hagyva a nemzetállamok véleményét. Ez is jelzi azt, hogy mennyire fontos - idézőjelben - az uniós vezetők számára a tagállamok álláspontja különböző kérdésekben.

Ezért is kérdezném miniszterjelölt úrtól, hogy vállalni fogunk-e konfliktusokat az Európai Unióban a nemzeti érdekek érvényesítése érdekében, és tesznek-e, terveznek-e lépéseket bizonyos hatáskörök nemzetállami szintre történő visszavételéért, ami jó néhány európai országban egyértelműen felmerült a közelmúltban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bánki alelnök úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a Gazdasági bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a felvezető tájékoztatást, expozét, tisztelt miniszterjelölt úr. Azt gondolom, nem csalódtunk, hiszen az a munka, az a vehemencia és az a határozottság, amelyet államtitkárként képviselt ennél a tárcánál, nyilvánvalóan tárcavezetőként is megmarad. Én a Gazdasági bizottság alelnökeként is üdvözlöm azt a szemléletet, amelyet államtitkárként is képviselt, és amely most is - a felvezetés alapján - tárcavezetőként megmarad önnél, és képviselni fogja gyakorlatilag ezáltal az egész minisztérium, miszerint egy külgazdaság-centrikus külpolitikára van szüksége Magyarországnak.

Az a három célkitűzés, amelyet felvázolt a bevezetőjében, illetve azok a feladatok, amelyek ennek kapcsán a minisztérium legfontosabb programjai lesznek a következő időszakban, azt gondolom, tökéletesen illeszkednek ahhoz a gazdaságpolitikához, amelyet a nemzeti együttműködés kormánya 2010 óta képvisel

Magyarországon. Ez pedig merőben különböző attól a gazdaságpolitikától, amit az előző nyolc évben, 2002 és 2010 között láthattunk. Ha Zsolnay Miklós kedvenc mondását vagy találós kérdését idézhetném, hogy „Mi a különbség a teológus és a geológus között? - Ég és föld.” Hát, nagyjából ez a különbség a két gazdaságpolitika, illetve a két külpolitika között is, tehát számítok továbbra is az ön dinamizmusára és határozottságára.

Van néhány olyan pont, amire külön is szeretném felhívni a figyelmet, amely - azt gondolom - a további időszakban ezzel a határozott külgazdaság-centrikus külpolitikával tovább nőhet, hiszen ne felejtjük el, hogy az elmúlt most már több mint négy évben jelentős eredményeket értünk el a magyar gazdaság fejlesztése vagy fejlődése terén. A legszembetűnőbb adatok a foglalkoztatás, illetve a gazdasági növekedés terén mutatkoznak, amely - azt gondolom - a társadalom szempontjából talán a két legfontosabb részelem, hiszen 2009 óta a foglalkoztatottsági ráta 49,2 százalékról 54,2 százalékra, tehát 5 százalékkal növekedett, ami európai uniós szinten is kiemelkedő, nem beszélve arról, hogy több mint 340 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, amelynek a dinamizmusával elsők vagyunk európai uniós relációban.

Nagyon fontos az átlagemberek és a magyar polgárok szempontjából az átlagkereset, a bruttó átlagkereset növekedése. Azt se felejtjük el megemlíteni, hogy az elmúlt időszakban 17,6 százalékkal nőttek az átlagkeresetek, és nagyon bízunk abban, hogy ez a következő időszakban is fennáll, illetve ami nyilvánvalóan az ön államtitkárságához is kötődik, hogy az elmúlt időszakban minden évben igen jelentősen nőtt, a külkereskedelmi egyenleg igen jelentős pozitívumot mutatott. Nagyon bízunk abban, hogy ez a következő években is fennmaradhat.

Talán amire a legbüszkébb lehet ön is a korábbi államtitkári munkáját tekintve, és azt gondolom, a magyar kormány is, az az ipari termelésben beállt óriási változás, hiszen a 2014. második negyedév adatai alapján a 28 európai uniós tagország közül Magyarországon nőtt az előző év azonos időszakához képest legnagyobb mértékben az ipari termelés, és a beruházások változása is 2014-ben óriási lendületet kapott, hiszen 2014 második negyedévében 21,2 százalékkal nőtt. Azt gondolom, hogy van előzménye ennek a kinevezésnek, és nagyon bízom abban az ön által elmondottak alapján, hogy lesz is folytatása, és minden magyar polgár a saját életén keresztül is érezni fogja ezeket a pozitív változásokat.

A működő tőke beáramlása - az FDI - szintén nagyon fontos mutató, ami jól alakult az elmúlt időszakban, hiszen 2009-hez képest 57 százalékkal nőtt, és ha nézem a dinamikát, reményeim szerint az év végére ez megközelíti a 70 százalékos növekedést. Amit viszont szeretnék kérni, és egyben kérdezni is a miniszterjelölt úrtól, hogy a működőtőke-beáramlás területi elosztását miként tudja befolyásolni Magyarországon, hiszen itt nagyon nagy egyenlőtlenségek vannak. Nyilvánvaló, hogy a korábbi leszakadt térségek, amelyek egyébként önhibájukon kívül kerültek ebbe a helyzetbe, említhetném itt Baranya példáját, Komló, Pécs, amely korábbi nehézipari centrumok voltak, de Borsod megyei kollégáim is, gondolom, ugyanezt el tudnák mondani, mi azzal küzdünk, hogy nagyon nehezen tudunk működőtőke-beáramlásban aktívan részt venni, pedig az egyetemi háttérképzések megvannak hozzá, megvannak azok a fejlesztési területek, amelyek akár barna-, akár zöldmezős beruházásban partnerek lehetnének. Arról nem beszélek, ha már a délvidékről szó van, hogy bennünket nagyon komolyan sújtott az 1991 és 1997 közötti délszláv háború. Ebben kérnék majd némi iránymutatást öntől.

A másik ilyen fontos kérdés, ha már a délnyugati térségnél tartunk, a határnyitásokról beszélt a miniszterjelölt úr, amivel maximálisan egyetérték. Nem

esett szó a déli határvidékről, a Magyarország és Horvátország, illetve Magyarország és Szerbia közötti határszakaszról, pedig a magyar-horvát szakasz is elég hosszú, és ott is indokolt lenne újabb határátkelők megnyitása.

Végül utolsó szempontként a turizmus és a külgazdasági, külügyi terület kapcsolódása: nagyon fontos egyrészt a működő tőke beáramlásánál, hogy milyen környezetet tudunk biztosítani az idetelepülő vállalkozások, annak a menedzsmentje részére. Tehát egyrészt fontosak a hazai turisztikai fejlesztések, illetve szoros együttműködést lehetne kialakítani a külügyi külképviseletek és a turisztikai külképviseletek között, kérdezném erről is a miniszterjelölt úr véleményét.

Végül egy utolsó megjegyzés, ha megengedi, ön ezzel pontosan tisztában van, a sikernek ára van, nem titka, úgyhogy sok sikert kívánok a leendő munkájához.

ELNÖK: Kiss László képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Kellemes szombatot kívánok mindenkinek, a miniszterjelölt úrnak, az államtitkár uraknak is. Ha megenged a miniszterjelölt úr egy kritikát, a nemzetpolitikai megközelítésében szerintem jól látszott az a fajta megközelítésbeli különbség, ami talán az ellenzék és a kormány között van, hiszen amit itt a nemzetpolitikáról elárult, azok elsősorban gazdasági megközelítések voltak, amelynek szerintem nyilván van helye, egyfajta helye ebben a rendszerben, de a nemzetpolitika mint stratégiai irány, mint ügy, kevésbé jelent meg. A kérdéseim egy része, nagyobb része erre fog vonatkozni, hogy erről egy kicsit többet megtudjunk.

Nem szeretnék túl sok politikai deklarációt tenni, de erre is utalt a miniszterjelölt úr, hogy stratégiai különbség van a kormány külpolitikai álláspontja és az MSZP külpolitikai álláspontja között. Ez egy helyzet nyilvánvalóan. Mi úgy látjuk, hogy a keleti nyitás politikája egyoldalú politikai függést eredményez, amely nem vagy nehezen egyeztethető össze az ország hagyományos euroatlanti elköteleződésével. Nem akarok lehetetlen feladatokat állítani, de talán mindenkinek ajánlanám, hogy sokunk, talán a miniszterjelölt úr és az én fiatalokunknak vagy gyermekkorunknak egyik meghatározó élménye az István, a király rockopera. Ha ennek vége, és szombat este van, néhány sorát magunkban mondjuk el, szerintem ott találunk olyan sorokat, amelyek alátámasztják az MSZP érvelését, de mindenkit megkímélek attól, hogy ezt most felidézzem. Szerintem mindenki jobban is jár.

Ha megengedi, akkor néhány konkrétummal szeretném folytatni. Az első dolog: Navracsics Tibor miniszter, külügyminiszter úr a korábbi miniszterjelölti meghallatáson azt mondta a bizottságunk ülésén, hogy a Kolozsvári Magyar Ház ügye lehetséges, hogy megoldódik ebben a kormányzati ciklusban. Ez még nem történt meg. Nem akarom számon kérni, hogy az elmúlt néhány hétben ezt nem sikerült megvalósítani, de azt szeretném kérdezni a miniszterjelölt úrtól, hogy ezzel mi a helyzet.

Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy a Belgrádi Magyar Ház ügyére is rákérdeztem ezen a bizottsági ülésen, ismereteink szerint több száz millió forintot költött erre a kormány, de a miniszter úr akkor azt válaszolta, hogy ez hamarosan meg fog nyílni. Ez meg is történt. Ezt csak szeretném visszajelezni, hogy köszönettel vettük, hogy ez megvalósult. Remélhetőleg megfelelően fog működni.

Azonban néhány negatív dologra is hadd hívjam fel az ön figyelmét, ha megengedi. A szlovák-magyar kapcsolatok nem annyira forróak és pozitívak, mint amennyire szeretnénk, annak ellenére, hogy Navracsics miniszter úr azt nyilatkozta szó szerint, hogy „a szlovák-magyar kapcsolatok kitűnően működnek”. Ehhez képest

az a helyzet, hogy a nekünk stratégiaiilag fontos nemzetpolitikai kérdésekben, a szlovák állampolgárság és a nyelv kérdésében úgy tűnik, hogy nem sikerült előrelépni, és úgy tűnik számunkra, hogy semmilyen érdemi tárgyalás nem folyik ezen a területen. Megkérdezném miniszterjelölt urat, hogy mit terveznek a szlovák állampolgársági és nyelvtörvény megváltoztatása kapcsán, milyen konkrét lehetőség és irány van a kormánynak erre a számomra, mondjuk, mindenképpen gyalázatosnak minősíthető törvény megváltoztatására.

Hasonlóan magam is a kárpátaljai helyzettel is szeretnék egy kicsit foglalkozni. Az Ukrán Védelmi Tanács visszaállította Ukrajnában a sorkötelezettséget. Az volna a kérdésem, hogy van-e arról valami információ, hogy ez miként érinti, érinti-e a külhoni kárpátaljai magyar közösséget.

Ha már a nemzetpolitikánál tartunk, hasonlóan nemcsak Szlovákiával, hanem Ukrajnával a kettős állampolgársági törvény kapcsán, illetve Romániával is feszült a viszony. Mi folyamatosan kezdeményezzük, hogy a magyar-magyar kapcsolatok elősegítése érdekében legyenek közös kormányülések, és legyen folyamatos konzultáció a környező országokkal. Szeretnék arról információt kapni a miniszterjelölt úrtól, hogy milyen intézkedéseket terveznek a szomszédsági kapcsolatok javítására, elsősorban az ukrán és a román, valamint a szlovák kapcsolatokra lenné kíváncsi, és nyilván a politikaira és a nemzetpolitikaira, kevésbé a gazdaságira, amiről volt szíves szólni miniszterjelölt úr.

Ha megenged egy külpolitikai témát is a nemzetpolitika mellett. 2014 nyarán, tehát most nyáron bejelentették az észtországi, tallinni nagykövetség megszüntetését, illetve a ciprusi nicosiai nagykövetség megszüntetését. Ha megenged egy kritikát, én úgy gondolom, hogy az a fajta megközelítés, érvelés, amit Navracsics miniszter úr használt, hogy a földrajzi közelség okán a tallinni nagykövetség munkáját Helsinki, a nicosiait pedig Athén el tudja látni, úgy érzem, nem tűnik reálisnak.

Szeretnék arra vonatkozóan információt, hogy mik voltak az okai ezen nagykövetségek bezárásának, illetve arra vonatkozóan, hogy nem volna-e kívánatos valamennyi uniós országgal nagykövetségi szintű kapcsolatok ápolása Magyarországnak.

Végül két dologra szeretnék utalni. Az egyik az, hogy napvilágot kapott a hét elején az - amit a Belügyminisztérium meg is erősített -, hogy több térségben hatalmas méretű állampolgársági mutyi zajlik, olyanok is kaphattak vélhetőleg magyar állampolgárságot, akiknek semmi közük nincs Magyarországhoz. Mit gondol, ez miként hat hazánk nemzetközi megítélésére?

És végezetül csak egy személyes megközelítés, ha megengedi. Ön minden idők egyik legfiatalabb külügyminisztere lehet nemzetünk, hazánk történelmében, azért ez mindenképpen, azt gondolom, önre vonatkozóan egy nagyon jelentős feladat is. Ezért azt gondoljuk, hogy mély szakmaiságot, elkötelezettséget igényel ez a fajta munka, és szeretnénk azt, ha válaszaiból ez a fajta elkötelezettség és megfontolt szakmaiság ki is tünne, ha elfogadja ezt a megközelítést. Köszönöm szépen, hogy meghallgatott.

ELNÖK: Hoffmann Rózsa képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Először is szeretném önt köszönteni, miniszterjelölt úr, és a pozíciónak kijáró tisztelem okán váltottam át én is a magázódásra.

Egy ilyen meghallgatáson a képviselőknek, ugye, arról kell állást foglalni, hogy a jelöltet tudják-e támogatni a kijelölt miniszteri posztra. Ennek a megítéléséhez a kézhez kapott anyag mellett sokkal nagyobb segítséget jelent az a tapasztalat, amit az elmúlt hosszú években szereztünk önről. Itt az alkalom, hogy elmondjam, hogy ön

államtitkárként is igazi sportemberhez méltó csapatjátékosként nagyon jó együttműködést tanúsított sok szektorral, ezt én is megtapasztaltam, és ez jó reménnyel tölthet el bennünket a tekintetben, hogy e fontos pozícióban, ahol az egész országot kell képviselnie szerte a nagyvilágban, ez a csapatjátékos attitűd erősödik önben. Úgyhogy ez már egy olyan mozzanat, ami miatt hajlok arra, hogy támogassam az ön miniszterségét.

Két rövid kérdést szeretnék megfogalmazni, mert nagyon előreszaladt az idő, és úgy gondolom, ez nem az a terep, ahol mi magunk kifejtjük itt a külpolitikai elképzelésünket, hanem arra lennénk kíváncsiak, hogy ön mit gondol erről.

Örömmel hallottam, hogy a klasszikus diplomácia bázisán fog a külpolitika egy kicsit gazdasági irányultságot venni, én is úgy gondolom, hogy ez természetes. Most a klasszikus diplomácia akkor tölti be jól, professzionista módon a hivatását, ha olyan diplomatáink vannak szerte a nagyvilágban, akik erre a feladatra képzettek. Kérdezem, hogy gondolt-e arra vagy van-e szándéka a diplomaták képzésével és továbbképzésével egy kicsit foglalkozni. Én elég sokat jártam és járok szerte a világban a különböző nemzetközi pozícióim révén, és nagyon sokféle tapasztalatot szereztem, ezért merem megfogalmazni ezt a kérdést. Azt hiszem, szükség lenne rá.

A másik legalább ilyen fontos. A gazdasági kapcsolatok fejlődésének is a melegágya az, ha jó emberi és jó kulturális kapcsolatokat tudunk kiépíteni a különböző országokkal. Nemigen hallottam a beszámolójában erre vonatkozó gondolatot, hogy a kulturális kapcsolatok erősítését hogyan képzei. Egy-egy jól sikerült akció, egy kivitt operaelőadás, egy kivitt koncert évekre meghatározhatja azoknak az embereknek a Magyarországról kialakított képét, akik ott kaptak valamit, és lehet, hogy döntő mozzanat lehet egy ilyen esemény egy jó gazdasági együttműködés előkészítésére.

A tágan értelmezett kultúránknak része a sport is, és ön mint köztudottan sportoló - remélem, a lába meg fog gyógyulni, az az érzésem, mintha egy kicsit most bicegett volna, gondolom, hogy ezzel van összefüggésben. Például a sportdiplomáciának is óriási lehetősége van a tekintetben, hogy a Magyarországról kialakult kép javuljon. Az lenne a jó, ha gyakran ismétlődnének olyan események - emlékszem, egyszer valahol, a világ egyik távoli pontján, Nyugat felé egy Távol-Keletről jövő frankofón emberrel ültünk egymás mellett, és amikor látta, hogy magyar vagyok, akkor nagy örömmel a nyakamba ugrott, és mondta, hogy: „Puskás Öcsi!”. Tehát kérdezem, hogy ezekre az eseményekre - ugye most megnyertük az Európa Bajnokság előrendezési jogát is, nem szakszerűen mondtam - szándékában áll-e felépíteni egy stratégiát, hogy a kulturális és a sportdiplomácián keresztül erősítsük a gazdasági kapcsolatainkat. Köszönöm.

ELNÖK: Demeter képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a miniszterjelölt úrnak az előadását. Nagyon-nagyon részletes volt és kimerítő is, viszont több terület volt, amit nem érintett, úgyhogy én ezekkel kapcsolatban szeretnék majd feltenni pár kérdést.

Hadd utaljak vissza előbb egy pár mondatban a képviselőtársam által már elmondottakra abban, hogy tényleg eltérő a külpolitikai álláspontunk és elképzelésünk, viszont azt gondolom, hogy közös pont kell ebben legyen, és reményeim szerint az is lesz az, hogy mindenképpen jó külpolitikára van szükség. Egyértelműen látszik, hogy a gazdasági vonalat igyekszik erősíteni a kormány, ez ugye már az előző kormányzati ciklusban is látszott. Ennek egyébként, a keleti nyitásnak az

eredményeit én abszolúte kétségbe vonom. Azt gondolom, hogy egyébként lehet játszani a számokkal, viszont ténykérdés az, hogy kiegyensúlyozott és megbízható, kiszámítható külpolitikára van szükség, hiszen csak ez tudja eredményezni azt a nemzetközi bizalmat, ami ténylegesen egy fejlődő Magyarországot, megfelelő befektetéseket és kiszámítható jövőt tud az országunknak eredményezni.

A külkereskedelmi forgalommal kapcsolatban lenne konkrét kérdésem, hiszen van egy nagyon ambiciózus cél, amit megfogalmaztak - ezt még Navracsics Tibor is említette a miniszteri meghallgatásán -, miszerint Európán kívülre szeretnék helyezni a külkereskedelmi forgalom 30 százalékát; ez jelenleg - úgy tudom - alig több mint 11 százalék. Erről említett pár mondatot, viszont érdekelne, hogy pontosan milyen eszközökkel szeretnék ezt elérni, milyen ütemben szeretnék elérni, és az is, hogy pontosan milyen ágazati elképzelések vannak, hogy ez hol fog megvalósulni. A hazai kis- és közepes vállalkozásokat említette, ezek banki segítségnyújtását, a finanszírozási lehetőségeket említette, de érdekelne, hogy még milyen környezet megteremtésével és milyen konkrét eszközökkel szeretné segíteni az ő exportképességüket a jövőben.

Nagyon fontos a magyar gazdaságban az autóipar. Természetes, hogy ez egy olyan ágazat, amiben nem biztos, hogy tekintettel van a környezet arra, hogy mik a kormányzati szándékok ezzel kapcsolatban. Azt szeretném kérdezni, hogy hogyan szeretné összehangolni ennek az ágazatnak a szempontjait és a kormányzati külpolitikai elképzeléseket, illetve azt, hogy ezek esetlegesen vezethetnek-e majd ebben az ágazatban a foglalkoztatottság csökkenéséhez.

A másik kérdésem a magyar-orosz kapcsolatokra vonatkozik. Mindenképpen szeretném megkérdezni öntől, hogy pontosan mit ért az alatt, hogy „stratégiai szövetséges”. Ezenkívül pedig az uniós döntésekkel és az arra válaszul meghozott orosz szankciókkal kapcsolatban az Európai Unió létrehozott egy kompenzációs alapot. Az a kérdésem, hogy ebből milyen mértékben, milyen formában részesül Magyarország, hiszen azt láthattuk, hogy a zöldség- és gyümölcságazatot tekintve nem sikerült kihasználni ezeket a lehetőségeket. Fog-e azért lobbizni, hogy ez a 410 milliós keret nőjön, és ebből minél nagyobb mértékben részesüljünk?

Egyetlen témában maradt még kérdésem, az pedig a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerség, hiszen ha ez megvalósul, akkor ez egy olyan szabadkereskedelmi övezetet hoz létre, ami nyilván az Európai Unió és az Egyesült Államok állampolgárainak életére is jelentős hatással lesz. Szeretném megkérdezni erről a véleményét, hogy ez milyen hatással lesz pontosan Magyarország versenyképességére, a foglalkoztatásra és természetesen az egyes konkrét ágazatokra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szabolcs Attila képviselő úr!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én is köszönöm a beszámolót. Én nem a külgazdasági, hanem a hagyományos külügyi területtel kapcsolatban szeretnék egy kérdést feltenni - lehet, hogy kettőt -, érdekes módon csatlakozva Józsa képviselő úrhoz, természetesen azért más előjellel.

Az elmúlt három-négy hónapban én is tapasztaltam, hogy Magyarország megítélése szerte a világon nem a legkedvezőbb. Kaliforniát tudom mondani, az ottani magyarokat, Németországban és Lengyelországban is kaptam furcsa kérdéseket. Viszont az is egyértelműen kiderült, hogy az ottani információk a Paul Lendvai-féléktől, az Amerikai Népszavától és a két-három tucat magyarországi balliberális, magát értelmiségnek nevező embertől származnak, gyakorlatilag az ő

tollbamondásuk. Illetve például az elmúlt európai parlamenti ciklusban azok a szégyenteljes magyarországi képviselők, akik például a Tavaris jelentését (*Dr. Józsa István: Tavares!*) is tollba mondták. Mit kíván tenni a külügyi tárca, hogy a hivatalos vélemény és az igazság is helyet kapjon a külföldi sajtóban, mert eddig például nagyköveteiktől is kaptam olyan tájékoztatást, hogy például a helyreigazító cikket vagy valamit egészen egyszerűen nem hajlandók leközoelni.

Még egy kérdésem lenne, mert itt Kiss képviselő úr a kettős állampolgárságról is tett fel kérdést. Tudomásom szerint - és mint gyakorló polgármester, onnan is tudom - kétféle állampolgárság létezik, mert van a magyaroknak az egyszerűsített eljárás, de ugyanakkor megvan a hagyományos, ami régről gyökerezik, akik akár ázsiaiak, akár a világ bármelyik részéről kérik a magyar állampolgárságot. Tehát arra szeretnék választ kapni, hogy amik felmerültek a sajtóban problémák, azok az egyszerűsített állampolgársággal kapcsolatosak, vagy pedig olyanokkal, mint - tényleg teljesen csak példa - hogy idejön egy ázsiai vagy egy ukrán, orosz akárki, itt él iksz évig, és úgy kéri az állampolgárságot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: (*Jelzésre:*) Oláh Lajos képviselő úr!

DR. OLÁH LAJOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Az elmúlt négy és fél év külpolitikai elemzéseit nem szeretném most itt végigbeszélni, hiszen legalább 250 pontot tudnánk felsorolni, amiben nem értünk egyet, engedje meg, hogy inkább a mai nap beszámolójához tegyek fel esetleg egy-két kérdést, javaslatot.

Ön sikerkritériumokat sorolt fel, amiket a magam részéről egyébként tudok támogatni, és alapvetően egyetértek azzal, hogy egy jelentős külgazdasági offenzívát vezessen és irányítson a tárca, de én ugyanolyan fontos sikerkritériumnak tartanám azt is, hogy a nyugati világ elismert, jelképes vezetői Magyarországra látogassanak. Tehát én sikerkritériumként kezelném az ön esetében azt, hogy jön-e ide Németország vezetője, Nagy-Britannia, Franciaország vagy akár az Amerikai Egyesült Államok vezetője. Tehát én szeretném, ha ilyen típusú sikerkritériumokat is megfogalmazna a tárca.

Azt javasolnám önnek, hogy vizsgálják meg, hogy az a sok százezer, és most nem akarok számcsatába belemenni, de az a sok százezer ember, aki külföldön dolgozik, a nyugati világban, milyen új feladatot jelent egyébként a magyar képviselőknek. Hiszen, azt gondolom, azon túl, hogy elmentek különböző okok miatt, de valószínű, hogy egyfajta boldogulást szeretnének keresni, ott dolgoznak kinn, ez nagyon sok veszélyforrást is jelent, és nagyon sok pluszfeladatot hárít a magyar diplomáciára. Az lenne a tiszteletteljes javaslatom, hogy ezt egy önálló projektként gondolják végig, és ezen a területen erősítsék meg.

Én nagy tisztelettel azt javasolnám - ellentétben képviselőtársam korábbi felszólalásával -, hogy a külföldi sajtót ne csak a gonosz leheleteként kezeljék, hanem érdemes megfontolni is azt, amit írnak, tehát nem automatikusan lerúgni, hogy ezt csak a gonosz mondatja velük.

A tervek, amiket ön elmondott, nagyon ambiciózusak, de minden terv annyit ér, amennyi költségvetési forrást lehet ahhoz hozzárendelni. Ha ön azt mondja, hogy ezek a források rendelkezésre állnak, akkor az megnyugtató, de amikor a költségvetés összerakásra került, akkor még nem ilyen ambiciózus elképzelései voltak a tárcának. Tehát ez azt jelenti, gondolom, hogy valamit a költségvetés tekintetében módosítani kell.

Több képviselőtársam kitért a kereskedőházakra. Valószínű, hogy most a hely és az alkalom nem alkalmas erre, de gondolom, a Külügyi bizottság és az elnök úr is hozzájárul ahhoz, hogy erről kapjunk egy részletesebb tájékoztatást (*Az elnök bólint.*). Jó lenne tudni, hogy milyen módon vannak finanszírozva, állami alkalmazottak ülnek-e ezekben a kereskedőházakban, vagy csak szerződés kötött valakivel, milyen garanciákat tud az állam beépíteni ebbe. Számptalan kérdést felvet ez a történet; ezen egyszer végig kellene menni.

Egy mondat az oktatásról. Én semmilyen módon nem örülök neki, és nem tudom támogatni a KLIK-et, de ha már létrejött, akkor érdemes lenne megnézni azokat a nemzetközi példákat, amikor a beruházásösztönzés és az oktatás kéz a kézben jár. Nem akarok hosszasan beszélni Bangalor-ról, Indiáról, ahol gyakorlatilag a befektetők vonzásának az egyik stratégiai része volt az oktatásban, az általános iskolában az emelt szintű IT-oktatás, a PhD-knél, hogy az ottani egyetemeknek 50 százalékban csak az IT területén, tehát a kormány támogatta, hogy IT PhD-seket vegyenek fel. Tehát az oktatás és a beruházásösztönzés régióra való lebontása egy külön, önálló stratégiai gondolkodást jelentene.

A keleti nyitással kapcsolatosan: én - ellentétben néhány képviselőtársammal - biztatni szeretném önöket, hogy a keleti nyitás politikáját folytassák. Én abban bízom, hogy nem teljesen hülye a világ, mert nemcsak mi akarunk odamenni, hanem mindenki abba az irányba megy. Ebben nekünk van egyfajta stratégiai előnyünk - ha Kínát nézzük, csak az, hogy a kilencvenes években a kínai közép-európai emigráció döntő része Magyarországra érkezett, és itt alakították ki a legnagyobb kínai kolóniát -, tehát számos olyan előnyünk van, amit használni kellene. Én azt gondolom, hogy ebben menni kell előre. Ön a nagyon ügyes bevezető beszédében hozzátette az elején, hogy persze, ez nem azt jelenti, hogy ezáltal az európai hagyományos és meglévő piacainkat el kell hanyagolni. Tehát ezzel a feltétellel a keleti nyitás politikáját én tudom támogatni.

Paks egy kardinális kérdés, azt gondolom, egy visszatérő kérdéscsoport lesz, amiről beszélnünk kellene.

Hoffmann Rózsa képviselő asszony beszélt a diplomataképzésről. Navracsics miniszter úr meghallgatásán én is felvettem, hogy 25 éve nincs rendezve Magyarországon a diplomataképzés kérdésköre. Sajnos odáig jutottunk el, hogy nyelvet nem beszélő diplomátákat kell nagykövetnek kiküldeni. Ebben szerintem egy hosszú távú stratégiai gondolkodás szükségeltetik, és bízom benne, hogy miniszterjelölt vagy leendő miniszter úr majd hamarosan jön a különböző bizottságokhoz egy konkrét javaslattal e tekintetben, hogy ezt hogyan lehet hosszú távon megoldani.

Minden kormány elmondja azt, hogy a külpolitikát szeretné kivenni a belpolitikai csatározások áramlatából, ami nem egyszerű, és zajlik egyfajta egymásra mutogatás is, de én azt gondolom, hogy minden ilyen ügyben egyébként a kormánynak van meg a lehetősége, hogy megtegye az első lépést a tekintetben, hogy a külpolitikát kiemeljük innen, és hogy kérjék adott esetben az ellenzéki pártokkal való szorosabb együttműködést. Ennek sok peremfeltétele van, ezeket érdemes lenne önnök, miniszterjelölt úr, végiggondolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Pánczél Károly elnök úr!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a Nemzeti összetartozás bizottsága elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottságok, Jelenlévők! Mintha halványan elhangzott volna valamiféle olyan bírálat a

miniszterjelölt úr expozéjával kapcsolatban, hogy túl erős volt ebben a gazdaság megjelenése, és például a nemzetpolitikáról kevesebbet hallhattunk.

Én ugyanakkor pontosan ezt tekintem egyik erényének ennek az expozénak, hiszen egyébként a nemzetpolitikánk, aminek legfőbb célja a magyarság megmaradása, annyi lábon áll, és ez egy fontos lába lehet, amiről miniszterjelölt úr beszélt, hiszen oktatás, kultúra hasonlóan fontos, de azok nagyrészt más tárcához tartoznak. Ma már hál' istennek egy önálló államtitkárság foglalkozik a nemzetpolitikával a Miniszterelnökségen belül, illetve egy tárca nélküli miniszter is, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr foglalkozik ezzel.

Amiért erényként emelem ki, az az, hogy a magyarság megmaradásának egyik feltétele nemcsak oktatási és kulturális kérdés, hanem gazdasági kérdés is. Hiszen ha a szülőföldön nem lehet megélni, nem lehet megmaradni, akkor nyilvánvaló, hogy onnan egyre fokozottabb lesz az elvándorlás, és az asszimiláció mellett pár évtized múlva bizonyos területeken a magyarság eltűnhet, tehát én fontosnak tartom azt, amiről miniszterjelölt úr beszélt, hogy a klasszikus külügy mellett a külgazdaság hangsúlyos szerepet kap. Az elmúlt években ön ebben gyakorlatot szerzett, tapasztalatot szerzett, és számítunk is arra, hogy a határokon átívelő kapcsolatok erősödjenek.

Szeretném a figyelmébe ajánlani a Kárpát Régió Üzleti Hálózatot, ami már egy létrejött hálózat, őket kellene erősíteni. Azzal a szándékkal lettek létrehozva, hogy pontosan a kis- és középvállalkozások erősödjenek, és azok határ menti, határokon átívelő kapcsolatai működjenek és erősödjenek.

Az előttem szólók már fölvetették a két, ma talán leghangsúlyosabb és az elmúlt napokban is sajtóvisszhangot kapott eseményt, ez a szlovák alkotmánybíróság döntése, amely ugyan nem ért minket meglepetésként, de azért rosszul esett nekünk. Szeretnék kérni a Külügyminisztériumot, hogy ezen a területen is hangsúlyozottan és erőteljesen lépjen fel, hiszen európai uniós polgárok ott ma jogfosztott állapotban élnek; azokról beszélek, akik más ország állampolgárságát fölveszik; illetve több utalás történt itt az ukrán-orosz konfliktusra, ami egy polgárháborús helyzet, és ott, Ukrajnában magyar elszakított testvéreink élnek. Szintén kérünk fokozott tájékozódást és tájékoztatást a magyar parlament és a bizottságai felé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: És végül Bartos Mónika képviselő asszony.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Köszönöm miniszterjelölt úr beszámolóját, és gratulálok az eddigi munkájához, és sok sikert kívánok a jövőre.

Valójában egy üzenetet adok át most ezen a színtéren. Az elmúlt héten, hetekben nagyon sok nemzeti ünnepi rendezvényen, fogadáson vettem részt, és számos nagykövet, volt nagykövet, diplomata, vendég odajött hozzám, és valahol nekem gratulált ahhoz, hogy Magyarországnak sikerült megvalósítani azt a sok ország által, többek között Spanyolország által dédelgetett álmot, hogy a Külügyminisztériumba integrálja a külgazdasági területet. Több országban ezt számos oknál fogva nem tudták még végrehajtani, s ha nem is irigykedve, de elismerően gondolnak ránk, hogy ez nekünk sikerült. Szerintem, ha egyszerűen közelítünk a más országgal való kapcsolat felé, akkor valójában arról van szó, hogy egy másik országgal, egy másik nemzettel fontos, hogy közös sikereket érjünk el, megfogalmazva a közös célokat és közös érdekeket.

Azt gondolom, hogy a Külügyminisztérium alakuló, felépülő struktúrája, tehát a három lábón állása: a klasszikus diplomácia, a külgazdaság, illetve a kulturális diplomácia olyan egységet tud teremteni, amely igenis sikerre predesztinálja ezt a munkát és ezt a minisztériumot. Azt gondolom, hogy nagyon fontos Magyarország megítélése, és a gazdasági teljesítményen kívül - ahogy Hoffmann Rózsa képviselőtársam is mondta - fontos, hogy milyen képet alakítunk ki magunkról a világban, és ez adja majd, ez az egység adja majd a megítélésünket. Nagyon hiszek abban, hogy a külügyi terület, a Külgazdasági és Külügyminisztérium ezzel a struktúrával képes lesz egy olyan országimázst kialakítani, amely Magyarországot, illetve a kapcsolatainkat és a jövőnket jó irányba tudja befolyásolni, és ehhez a munkához kívánok nagyon sok sikert.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdések első körének, úgy látom, a végéhez értünk. Megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, és ha ezt követően még lesz bárkinek megjegyzése, kérdése, akkor erre majd lehetőséget fogok teremteni.

A magam részéről, miniszterjelölt úr, egyetlenegy kérdést szeretnék megismételni, hiszen már elhangzott. Nem említette jelölt úr azt, hogy a tallinni követséggel végül is most hányadán áll a kormányzat. Ezzel kapcsolatban szeretném megismételni ezt a kérdést, amit Kiss László képviselő úr már fölött. Azt gondolom, hogy egyelőre több érv szól a tallinni képviselőlet nyitva hagyása mellett, mint ellene. Föltettem már Szabó államtitkár úrnak is ezt a kérdést a meghallgatás során. A kulturális kapcsolataink az észtekkel rendkívül mélyek, ez önmagában indokolja a misszió nyitva tartását, de van egy aktuális dimenziója ennek a kérdésnek, ez pedig kifejezetten biztonságpolitikai természetű. A balti államok, a balti országcsoport rendkívül komoly fenyegetettségként éli meg azt a konfliktust, ami Ukrajna és Oroszország között zajlik. Mindenféleképpen el kell kerülni, hogy a szolidaritás szerteágazó gesztusai, hiszen légtérvédelmet látunk el Észtország fölött, fönny akarjuk valóban tartani a kulturális intézetet, de mindenféleképpen el kell kerülnünk azt, hogy ebben a viszonylatban bármifajta bizalomvesztés következzen be Magyarországon irányában.

Emlékeztetnék arra, államtitkár úr, hogy hoztunk mi is hibás döntést, nemcsak a szocialisták. 2010-ben mi is bezártuk Abuját, és aztán 2013-ban korrigáltuk és újranyitottuk. Alapvetően az a fajta nyitás, amit az elmúlt években végrehajtottunk, azt gondolom, hogy mindenféleképpen azt igazolta, hogy lehet a kártételeket jóvátenni, csak utána az nagyon fájdalmas, amikor egy bezárt nagykövetséget újranyitunk. Ezért ezt jó megspórolni, jó átgondolni a változó körülmények függvényében a helyzetet. Természetesen az az elvi alapvetés, hogy nemcsak nyitni kell, hanem adott esetben zárni is kell, sőt, hogy adott esetben nyugaton is lehet zárni, nemcsak keleten. Ezek, azt gondolom, hogy mindenféleképpen bátor, támogatható megfontolások, hiszen erre szükség lehet, de azt gondolom, hogy ebben a konkrét esetben mindenféleképpen némi további elemzést igényel ez a kérdés, ezért én is szeretném ezt a kérdést föltenni Kiss László képviselő úr nyomdokain.

Amennyiben most nincs több kérdés, akkor erre a néhány megjegyzésre és véleményre szeretnék kérni jelölt urat, hogy térjen ki. Parancsoljon!

Szijasztó Péter reagálása

SZIJASJTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter-jelölt: Köszönöm szépen elnök úrnak a lehetőséget, és köszönöm szépen a képviselőtársaimnak a kérdéseket. Köszönöm, hogy lehetőséget adnak arra, hogy még jobban a részletekbe menve tudjak néhány gondolatot elmondani önöknek az elképzeléseinkről.

Józsa képviselő úr kicsit az elején megrémisztett, én nem emlékszem arra, hogy gyermekkorom óta ismerném *(Dr. Józsa István: Nem is azt mondtam, hanem hogy gyermekkorától.)*, de ez persze semmit nem jelent. *(Derűltség.)* De a helyzet még rosszabb annál, mint amit ön feltételez, tisztelt képviselő úr, ugyanis én már azelőtt elkezdtem a politikával foglalkozni, hogy lediplomáztam volna. 1998-ban, napra pontosan húszévesen választottak önkormányzati képviselőnek Győrött, és 1998 és 2002 között önkormányzati képviselő voltam, és ha jól emlékezem, akkor 2002-ben a parlamenti mandátumomat is néhány nappal a diplomázás előtt szereztem.

Nézze, mindig valahogy olyan - hogy is mondjam - furcsán tekintek azokra a kérdésekre, amelyek úgy hangoznak, hogy dolgoztál-e már valaha, vagy csak a politikával foglalkoztál. Meg tudnám kérdezni, hogy akkor ez nem munka, amit csinálunk? Nem munka, amit ön csinál? Nem munka, amit bármely képviselőtársunk csinál? *(Dr. Józsa István: Fontos.)* Nem munka, amit bármely kormánytag csinál? Szerintem az egyik legszebb és legfontosabb munka az ország szempontjából, amit mi végzünk, úgyhogy én büszke vagyok arra, hogy 1998 óta - idestova 16 esztendeje - különböző formákban a politika világában lehetek.

Ami pedig az Orbán Viktorral való együttműködésemet vagy közös munkámat illeti, tisztelt képviselőtársam, megmondom őszintén önnek, én büszke vagyok arra, ha ilyen kifejezésekkel illet, még akkor is, ha tudom, hogy nem teljesen jóindulatból teszi. Én 1997-ben ismertem meg a jelenlegi miniszterelnököt - sőt, 1995-ben -, és most is büszkén tudom azt mondani, hogy azóta volt egy álmom vagy célkitűzésem, hogy egyszer vele dolgozhassam. Ez teljesült. Bocsánat, hogy ilyen személyesre vettem az elejét a válaszádnak, de úgy éreztem, hogy az ön kérdéseinek megfelelően ezt meg tudom önnek engedni. Büszke vagyok arra, igen, hogy 2006 óta gyakorlatilag a miniszterelnök egyik legszorosabb munkatársaként dolgozhatok, és nagyon remélem, hogy ez hosszú ideig így lesz, önnek pedig azt kívánom, hogy még nagyon sokszor elmondhassa, hogy Orbán Viktor első számú janicsárjával áll szemben. *(Derűltség.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt is kérdezte tőlem, hogy milyen személyes felelősséget érzek abban, hogy Európában meg bizonyos körökben hogyan vélekednek rólunk. Nem akarnék udvariatlan lenni, mert az meg a legtávolabb álljon tőlem - általában is meg önnel szemben pláne -, de meg is fordíthatnám a kérdést: és önök milyen felelősséget éreznek személyesen abban a tekintetben, hogy Magyarországról jelenleg milyen kép alakult ki, és bizonyos körökben Magyarországról hogyan vélekednek? Milyen személyes felelősséget éreznek abban, hogy az Európai Parlamentben a magyar miniszterelnöknek a Magyarországra zúdított hazug, a valósággal semmilyen kapcsolatban nem lévő vádakkal szemben kellett többször is megvédenie Magyarországot? Milyen felelősséget éreznek abban, hogy Magyarországról bizonyos körökben nem átalítottak hazug képet kiállítani?

Azt szeretném önnek mondani, hogy szerintem nekünk közös érdekünk, hogy Magyarországról jó kép alakuljon ki a világban. Egyetérték Demeter képviselő asszonnyal és Oláh képviselő úrral is, amikor arról beszéltek, hogy van egy fontos közös külpolitikai célkitűzésünk, hogy sikeresek legyünk. Ezt a legmesszebbmenőig tudom támogatni.

Szerintem a külpolitika eredményességéhez alapvetően hozzájárul az, hogy ha nincs is teljes belpolitikai konszenzus a külpolitika irányát illetően, de legalább van egy közös megértés, és legalább az alapkérdésekben van valamifajta közös szándék. Hallhattunk sokféle véleményt: azt, hogy a keleti nyitás rossz, és hallhattuk azt is, hogy azonban vannak ellenzéki pártok vagy képviselők, akik ezt támogatni tudják. Azt

gondolom, hogy nekünk közös érdekünk az, hogy sikeresek legyünk. Ezért azt a tiszteletteljes javaslatot szeretném megtenni önöknek, amennyiben azt önök elfogadják, hogy amennyiben itt önöktől bizalmat kapok, akkor a jövőben a parlamentben képvisellel - tehát nem frakcióval, hanem képvisellel - rendelkező pártok vezetőivel vagy arra kijelölt politikusaival rendszeresen szeretnék egyeztetni a magyar külpolitika adott időszakban eltelt és adott időszakban előttünk álló eseményeit illetően. Azt gondolom, hogy az eredményességhez mindenképpen hozzá fog járulni, ha legalább ismerjük egymás gondolatait, ne adj' isten, abból még valamit be is tudunk építeni a sajátjainkba.

Talán pont az önök korábbi pártelnökétől, Mesterházy Attilától hallottam egyszer a parlamentben azt, hogy ha valamit kicserélünk, egyet-egyet, és mégis kettő lesz belőle, ez legyen a gondolat. Önöknek is van egy gondolatuk, nekünk is, azokat kicseréljük, mégis mindannyiunknak lesz kettő, tehát még adott esetben jól is tudunk kijönni belőle. Tehát kérni fogom önöktől azt a lehetőséget, hogy ésszerűen, rendszeres időközönként a parlamentben képvisellel rendelkező pártok vezetői vagy arra kijelölt politikusai adják meg számomra azt a lehetőséget, hogy rendszeresen egyeztessünk külpolitikai kérdésekben, mint ahogy azt is gondolom, hogy az azok által, akik Magyarország külügyminisztereiként a múltban szolgáltak, felhalmozott tudás és tapasztalat elvesztegetése, meg nem kérdezése vagy figyelembe nem vétele is luxus volna. Én ezen célkitűzés mentén szeretném majd végezni a munkámat - amennyiben itt a mai délelőttön vagy kora délutánon, ha úgy végzünk -, hogy erre majd lehetőséget kapok.

(Szelényi Zsuzsanna felé fordulva:) A képviselő asszony volt kedves azt mondani, hogy az egy totális félreértés, hogy új világrend jött létre, majd utána azt is mondta - felírtam szó szerint -, hogy jelentősen megváltozott a geopolitikai helyzet. Tehát akkor mégiscsak hasonlóképpen gondolkozunk valamennyire a dolgokról. *(Szelényi Zsuzsanna nemet int.)* Ezt tetszett mondani szó szerint. Innentől kezdve azt gondolom, hogy ez egy - hogy is mondjam? - megfogalmazásbeli kérdés vagy ízlésbeli kérdés vagy vehemenciakérdés is vagy megfontoltsági kérdés is lehet alapvetően. Egyetértek önnel, én csak azt szeretném aláhúzni határozottan és kétszer, jelentősen megváltozott az a geopolitikai helyzet, amelyben Magyarországnak sikeresnek kell lennie. És én azt a legnagyobb tisztelettel és udvariassággal, de mégiscsak határozottan szeretném visszautasítani, hogy a magyar külgazdasági és külpolitikai stratégia is bármilyen módon háborús logikára épülne. Szerettem volna világosan elmondani, hogy a gazdasági érdekérvényesítés áll a magyar külpolitika homlokterében.

Ami a Safarov-ügyet illeti, köszönöm szépen, hogy lehetőséget ad arra, hogy ismét elmondjam az álláspontomat. Valóban jártam többször Azerbajdzsánban, talán már ötször is, továbbra is fenntartom azt a véleményemet, hogy a magyar külgazdasági stratégia szempontjából a világnak az a térsége kiemelt szerepet kell hogy kapjon. Azerbajdzsán és Grúzia is egyre növekedő súlyt tölt be a magyar külkereskedelmi forgalomban, és a Safarov-ügyet semmilyen módon nem kapcsoltuk össze a gazdasági kapcsolatépítéssel. Ezután sem fogunk összekapcsolni nemzetközi jogi ügyeket gazdasági kapcsolatokkal. Vannak jogi ügyek, meg vannak gazdasági kapcsolatok, ezeket külön kell kezelni. A Safarov-ügyben pedig, az ügy minden lépésében a nemzetközi jogi előírásoknak megfelelően jártunk el. Azok után, ami történt Azerbajdzsánban, talán pont Németh Zsolt államtitkár úr rendelte be Azerbajdzsán budapesti nagykövetét, és fejezte ki határozottan a magyar kormány tiltakozását a fejlemények ügyében.

Paksot illetően, tisztelt képviselő asszony: szerintem a paksi beruházás a magyar energiabiztonság egyik fontos sarokköve. Nem tartom elhibázott kormányzati döntésnek, sőt. Ezért aztán semmilyen felülbírálatát vagy felülvizsgálatát az ügynek nem tartom szükségesnek.

Ami a keleti nyitást illeti, képviselőtársam, azt elfogadom, hogy ebben van egy nézetkülönbség köztünk, ezzel valószínűleg tudunk is együtt élni, azonban szeretném még egyszer aláhúzni - mert azt nem szeretném, ha félreértésen alapulna a nézetkülönbség -, hogy szerintem az egy elhibázott stratégia, ha a külgazdasági tevékenységünket alapvetően egy lábra állítjuk. Az Európai Unióba irányul a magyar külkereskedelem 79-80 százaléka jelenleg, ezért nagyon oda kell koncentrálni, hogy az exportunkat európai, aztán észak-amerikai irányba is nagymértékben növelni tudjuk. De azt gondolom, hogy az, hogy oda nagymértékben koncentrálnunk, és sokat foglalkozunk azzal, hogy az európai meg az észak-amerikai exportunkat növeljük, nem ment fel minket azon munka elvégzése alól, hogy nagyon koncentráljunk a tőlünk keletre eső, dinamikusan fejlődő piacokra is, hogy oda is a magyar exportot jelentős mértékben növelni tudjuk.

Tehát még egyszer mondom: két lábon kell állnunk, és azt semmiképpen sem tudom elfogadni, hogy a magyar külgazdasági stratégiának egy lábon kéne állnia, akár az egyiken, akár a másikon, tehát a keleti nyitás stratégia éppen arra kísérlet, hogy a magyar külgazdasági szerkezet egészségesen kiegyensúlyozott legyen, két lábon álljon. Valóban van egy célkitűzésünk: az, hogy 2018-ra az Európai Uniót kívülre irányuljon a magyar kivitel egyharmada. Jelenleg az Európai Uniót kívülre - az előbbi számadatokból világossá vált - nagyjából 20-21 százaléknyi exportot tudunk teljesíteni.

Annyit még hadd jegyezzek meg - szintén a nevetlenség látszatát is szeretném magamtól távol tolni, ezért finoman szeretném mondani -, hogy azt nem hiszem, hogy a világgazdaság valamennyi szereplője egyszerre hibázik egy óriásit. Tehát nem hiszem, hogy Németország óriási hibát követ el akkor, amikor a külkereskedelmének 46 százalékát keleti irányban bonyolítja; 2005-ben ez 35 százalék volt. Nem hiszem, hogy az Egyesült Államok orbitális hibát követ el akkor, amikor Kínával a lehető legszorosabbra fűzi - irigylésre méltóan szorosra fűzi - a gazdasági együttműködését. Azt viszont hibának tartanám, ha mi teljes mértékben figyelmen kívül hagynánk azt, hogy a világ legdinamikusabb és leggyorsabb működő piacai tőlünk keletre vannak, ezért a legnagyobb tisztelettel azt tudom önnek mondani, hogy a keleti nyitás stratégiát folytatni fogjuk a jövőben, de szeretném önt biztosítani arról, hogy a hagyományos külkereskedelmi kapcsolatainkra is az eddigieknél nagyobb figyelmet fogunk fordítani.

Ami a stratégiai megállapodásokat illeti, ezeket a megállapodásokat teljes egészében a kormány.hu-n mindig nyilvánosságra hozzuk. Viszont nagyon szépen köszönöm a kérdését, mert egy fontos hiányosságra viszont fel tetszett hívni a figyelmemet. Most a munkatársaim leellenőrizték, csak márciusig vannak fenn a stratégiai megállapodások a kormány.hu-n. Tehát ezt számon fogjuk kérni a szerkesztőkön, hogy a március óta megkötött, most szerintem olyan nyolc stratégiai megállapodás miért nincs még ott, és ezt ígérem, hogy a kollégákkal hétfőre ki fogjuk javíttatni, ezért köszönöm szépen, hogy erre felhívta a figyelmemet.

Ami Clinton elnök úr megjegyzését illeti: ugye, Clinton elnök úr már elég régen járt legutóbb Magyarországon. Ahogy az emlékeimben próbáltam kutatni, és valószínűleg azok, akik informálták arról, hogy itt mi a helyzet, alaposan átverték, és ezért kerülhetett olyan helyzetbe, hogy Magyarországról egy hazug kép alapján próbált véleményt mondani. Szerintem sokkal jobban járt volna akkor, ha

megkérdezte volna, mondjuk, azokat az amerikai vállalatvezetőket, akiknek köszönhetően ma már több mint 9 milliárd dollárnyi amerikai tőke van jelen Magyarországon, és akik összesen több mint 50 ezer magyar embernek adnak munkát. Szerintem a magyar-amerikai gazdasági kapcsolatok sikertörténete is azt bizonyítja, hogy aki Amerikában ilyen szélsőséges véleményt mond rólunk, az valószínűleg olyan tanácsadók véleménye alapján teszi, akik alaposan átverik a nyilatkozót.

Hörcsik elnök úr energiabiztonság területén feltett kérdésére hadd válaszoljam önnek azt, hogy az Ukrajnában kialakult helyzet minden eddiginél világosabban mutat rá arra, hogy az Európai Unió előtt álló egyik legsúlyosabb kihívás pontosan az energiabiztonság és az energiaellátás területén jelenik meg. Emlékezhetünk egy közös európai kudarcra, a Nabucco ügyére. A Nabucco lett volna a legjobb diverzifikációs eszköz, mert egyszerre jelentette volna a beszerzési források és a szállítási útvonalak diverzifikációját is. Számtalanszor kezdeményeztük, hogy a Nabuccót az Európai Unió vegye komolyan, számtalanszor kezdeményeztük, hogy olyan projektként kezelje a Nabuccót, ami összeurópai érdek. Sajnos az európai intézmények nem osztották ezt az álláspontunkat, ennek megfelelően aztán vagy törvényszerűen ezek után a Nabucco kudarcra lett ítélve, és a TAP néven emlegetett vezetéknyomvonal győzedelmeskedett. Ezek után egy olyan országnak, mint Magyarország, amelyen helyzetben vagyunk földrajzilag meg energiabeszerezés-ügyileg, újabb diverzifikációs lehetőség után kell néznie, és ugye, itt jön elő a Déli Áramlat kérdése. Mi azt tudjuk, hogy a Déli Áramlat nem két szempontból diverzifikációs eszköz, csak egy szempontból, mert a forrásokat nem diverzifikálja, de az útvonalakat diverzifikálja, és az Ukrajnában kialakult helyzet rámutatott arra, hogy a források diverzifikációja mellett az útvonalak diverzifikációja legalább olyan fontos kérdés.

Bana képviselő úr, ha megengedi, Afrika és Dél-Amerika kapcsán a következőt szeretném önnek mondani. Amikor párszor nyilatkoztam arról, hogy a keleti nyitás gondolatvilága jegyében a dél-amerikai meg az afrikai jelenlétünket is szeretnénk újraépíteni, akkor sokan diadalittasan leírták, hogy milyen korlátolt ez az elme, hogy azt hiszi, hogy keletre van tőlünk Dél-Amerika meg Afrika. Tanultam földrajzot - aki ismer gyerekkorom óta, az tudja, hogy ötös voltam végig - tudom, hogy Dél-Amerika és Afrika nem keletre van tőlünk, viszont azt is tudom, hogy Afrika és Dél-Amerika olyan térségei a világnak, amelyek a tőlünk keletre lévő területekhez hasonlóan az elkövetkezendő időszakban a dinamikus bővülés jegyeit fogják mutatni, ezért szerintem fontos, hogy ebben a kezdeti stádiumban jelen legyünk bizonyos helyein a világ ezen két térségének. És nem fogunk tudni ott lenni minden helyen, ez világos, mert nincsen rá kapacitásuk, de a meglévő kapacitásainknak megfelelően azokon a területeken, ahol eséllyel vesszük fel a küzdelmet azért, hogy az új típusú rendszerekben sikerrel járjunk, ott igenis ott kell lennünk. Ezért nyitunk kereskedőházat jó néhány afrikai országban, ezért koncentrálnak egyébként az észak-afrikai kapcsolatainkra nagymértékben.

Bocsánat, Szelényi képviselő asszonynak nem válaszoltam arra a kérdésére, hogy ugye, az arab relációban a kétszámjegyű növekedés nem jelent sokat. Ebben önnek tökéletesen igaza van, de a helyzet az, hogy az a magyar vállalkozás, akinek a jövőbeli fejlesztés lehetőségét az adja meg, hogy Egyiptomban, Tunéziában, Algériában vagy Marokkóban az állam segítségével vagy előzetes hozzájárulásával üzletet tud csinálni; ez jelent neki egy olyan bevételt, amiből aztán fejlődni tud, aztán a hazai meg a más külföldön is sikeres tud lenni, én ezt nem becsülném le. Tehát az észak-afrikai és úgy általában az afrikai kontinensen való jelenlétünket újraépítjük, erről szól a nigériai nagykövetség újrainvitálása, és erről szól a külképviseleti hálózat

bővítése Dél-Amerikában is. Ugye, São Paulóban főkonzulátus, Quitóban pedig nagykövetség nyílik, és a chilei nagykövetséget pedig még a választások előtt valamikor újraindítottuk.

Nem akarnék kapkodni meg csapongani, de annak az ódiomát sem szeretném magamra vonni, hogy nem válaszolok minden kérdésre. Szelényi képviselő asszonynak az Oroszországgal való gazdasági együttműködés kapcsán szeretném azért elmondani, hogy 2009-hez képest 2013-ra 15 százalékkal nőtt az exportunk Oroszországba, és ezen belül az agrárexportunk 62 százalékkal növekedett. Világosak a számok: a magyar export 2009-ben 2,94 milliárd dollár, 2013-ban pedig 3,39 milliárd dollár volt. Egyébként a 2012-ről 2013-ra való növekedés 3 százalékos volt, azonban sajnos az idei esztendőben biztosan nem fogunk tudni növekedést felmutatni, tekintettel az embargókra, de, mondjuk, a magyar Külgazdasági és Külügyminisztérium vezetőinek ebbéli felelősségét talán majd ön is méltányosan fogja felvetni.

Azt még szeretném önnek elmondani, hogy Oroszország régen valóban a második számú kereskedelmi partnerünk volt. Ez a tavalyi esztendőben már nem volt így, Ausztria ebben a tekintetben megelőzte Oroszországot, és Németország, Ausztria, Oroszország, Szlovákia volt a sorrend a tavalyi esztendő végén. Elnézést, ezzel még adós maradtam önnek.

Ami a kárpátaljai magyarokkal való kapcsolattartást illeti, a miniszterelnök úr és miniszterelnök-helyettes úr is folyamatos kapcsolatban van a KMKSZ vezetőivel, a KMKSZ elnökével személyesen. Az én tudomásom szerint éppen a mai napon dönt a KMKSZ megfelelő testülete arról, hogy elfogadják-e azt az ajánlatot, amelynek nyomán a KMKSZ elnöke a 62. helyet kaphatja meg Petro Porosenko blokkjának választási listáján, ami a Kárpátaljáról származó elemzések szerint a parlamenti mandátum megszerzésének nagy esélyével kecsegtet.

Szeretném a kérdésére leszögezni, hogy lopakodó szerződésmódosítást az Európai Unióval nem támogatunk, ezt számtalanszor világossá tettük már. Ha valaki szeretné kinyitni a szerződéseket, akkor az nyíltan álljon elő ezzel a szándékával, hogy azt meg lehessen vitatni, és ne lopakodó módon próbáljanak szerződéseket módosítani.

Ami az Európai Unióban vállalt konfliktusainkat illeti, azt tudom önnek mondani, hogy a magyar nemzeti érdekek alapján, ahol konfliktust kell vállalnunk, ott ezután is fel fogjuk vállalni a konfliktust, ahol meg megegyezést kell kötnünk, ott meg fogjuk kötni a szükséges megegyezéseket.

Bánki Erik alelnök úrnak szeretném jelezni, hogy a magunk eszközeivel próbáljuk területileg differenciálni a Magyarországra érkező külföldi közvetlen működő tőkét. Ezt oly módon tudjuk tenni, hogy az egyedi kormánydöntések alapján adható közvetlen pénzügyi támogatásoknál a támogatásintenzitás maximumát úgy határoztuk meg, hogy próbáljuk meg orientálni azokba a térségekbe befektetőket, ahol egyelőre ők még kevesebben vannak, ezért a Nyugat-Dunántúlon 25, a Kelet-Dunántúlon pedig 35 százalékos támogatásintenzitást tudunk biztosítani az egyedi kormánydöntéssel alapuló beruházásösztönzési célú támogatásoknál; Közép-Magyarországon néhány kisebb térség kivételével nulla százalék ez a mérték. Viszont a Dél-Dunántúlon, ami önt közvetlenül is érinti, hasonlóan Észak-Magyarországhoz és a két alföldi régióhoz, 50 százalékos támogatásintenzitás van. Remélem, hogy a közeljövőben sikeresen tudunk lezárni legalább egy befektetésről szóló tárgyalást úgy, hogy az a Dél-Dunántúlon fog megvalósulni.

Szerbiával három határátkelő megépítéséről van megállapodásunk. A tavalyi esztendőben adtuk át az Ásotthalomnál létrehozott határátkelőhelyet, és a háromból

egynek az építése zajlik jelenleg. Horvátország irányába pedig az M6-ost elvisszük a határig, erről döntés van, és a 2014-20-as fejlesztésekről még tárgyalunk, ott egyelőre nem sikerült megállapodást elérnünk.

Ami pedig a turizmust illeti, tisztelt alelnök úr, a legmesszebbmenőkig egyetértek önnel, külgazdasági célkitűzés is kell hogy legyen a turizmus növelése. Azért bánok vele óvatosan, mert kormányzati szerkezet szempontjából ezért egy másik minisztérium a felelős, de annyiban azért mégiscsak foglalkozunk a kérdéssel, hogy szerintem itt a légi járatok ügye szorosan idekapcsolódik. Azért dolgozunk, hogy Magyarország minél több helyről legyen közvetlenül elérhető, és Magyarországról minél több helyet lehessen közvetlenül elérni, ennek a turizmus szempontjából kiemelt jelentősége van. A legutóbbi ilyen projekt az éppen a Prága–Hévíz-járat megindítása, ami nyilván hozzájárul ahhoz, hogy a Magyarországra irányuló turizmust tovább tudjuk növelni.

Kiss László képviselő úr, az elkötelezettségre vonatkozó személyes útravalóját tisztelettel köszönöm, és ennek, azt tudom mondani, hogy 100 százaléig igyekezem majd megfelelni. Számítok az önök támogatására is, legalább abban, amit az előbb itt már volt lehetőségem elmondani, hogy rendszeresen tudunk konzultálni a külpolitikát érintő legfontosabb kérdésekről.

Több kérdés is volt a kettős állampolgárság kapcsán. Nem akarom megkerülni a kérdést, mert nagyon fontos, de mégis tisztelettel kell jeleznem, hogy ez a kormányzati szerkezetben a Miniszterelnökség, illetve a miniszterelnök-helyettes hatáskörébe tartozik. Ugyanakkor azt szeretném elmondani, hogy ha van is, vagy ha vannak is visszaélések, akkor azokat egyesével kell kivizsgálni, és a maguk súlyánál kell kezelni, és szerintem az egy káros dolog, és bizonyos régi rossz beidegződésekre mutat vissza, hogy ha egy-egy, adott esetben előforduló esetből egy teljes intézményre vonatkozólag próbálunk negatív képet festeni, ettől mindenképpen szeretném önöket, vagy magunkat így közösen, megóvni.

Ami a keleti nyitás kapcsán egyoldalú függést vizionál, ez kifejezetten nem célunk, szeretném önt megnyugtatni, pontosan egy kiegyensúlyozott, egészséges külgazdasági szerkezetet szeretnénk a keleti nyitás politikájával, erről volt lehetőségem beszélni. Tisztelettel tájékoztatom önt, hogy a Kolozsvári Magyar Ház ügyében zajlanak a tárgyalások Romániával, a kormányülésen is megfordult a téma, elvi döntés született a létrehozásról, mint ahogy kulturális intézetet szeretnénk létrehozni Ljubljanában és Bakuban is, és 2015-ben szeretnénk megnyitni az intézményeket.

Ami a magyar-szlovák kétoldalú kapcsolatokat illeti: köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést, tekintettel arra, hogy képviselőtársunk, többek között Pánczél elnök úr kérdését is részben így meg tudom válaszolni. Én azt gondolom, hogy akkor vehetjük fel a siker reményével a kétoldalú kapcsolatok kezelését bárkivel, legyen a szomszédos ország vagy tőlünk távoli, ha vannak közös sikertörténeteink, tehát szerintem a nehéz kérdések megoldására akkor nyílik esély, hogyha vannak olyan ügyeink, amelyeket közösen viszünk sikerre. Ezért szerintem az a stratégia, amely arra épít, hogy Magyarországnak és Szlovákiának legyenek közös sikerei, amelyek jelenleg alapvetően a gazdasági és az energetikai együttműködésben tudnak megnyilvánulni, ez fogja adni a legjobb terepet arra, hogy a nagyon nehéz kérdéseket is a siker reményével tudjuk megvitatni, ez szerintem egy helyes stratégia. Azt nem tartanám helyesnek, hogyha a nehéz kérdések sikeres megvitatásának a lehetőségét is elvonnánk azzal, ha olyan konfliktusokat állítanánk elő, amelyek aztán ellehetetlenítenék a későbbi, további sikeres megoldásokat. Ugyanakkor fontosnak gondolom, hogy ezekkel a kérdésekkel addig is szakmai szinten a vegyes

bizottságoknak, akiknek vonatkozó felelősségük van, mindenképpen foglalkozniuk kell, és utána pedig ezeket a kérdéseket az európai normáknak megfelelően le kell rendezni, ez szerintem teljesen egyértelmű.

Az Ukrajnában kialakult helyzet minden egyes szegmenséről, legyen az sorkötelezettség vagy bármi más, folyamatosan tájékozódunk részint a hivatalos közlések, részint pedig a kárpátaljai magyar közösség képviselőinek, illetve vezetőinek tájékoztatását rendszeresen kikérjük, tehát velük folyamatos a konzultáció.

Ami az együttes vagy közös kormányüléseket illeti, itt ez megint ízlés kérdése, hogy most új világrend van-e vagy jelentős geopolitikai változások, szóval, hogy most közös kormányülés vagy együttes kormánycsúcs. Szerbiával tartottunk és Szlovákiával is tartottunk már együttes kormánycsúcsokat. Hogyha öntől nagyobb támogatást remélhetek a külpolitikánk megvalósításához, ha egy közös kormányülésnek nevezzük, akkor ne ez legyen a legnagyobb vita egymás között. Viszont abban maximálisan egyetértünk, hogy kétoldalú ügyekben nagyon komoly előrehaladást tudunk elérni, ha nem csak - és a „csak” szót idézőjelben értem - miniszterelnöki találkozó jön létre, hanem az adott kormány tagjainak egy jelentős része is jelen van, és a kérdéseket direktben, azonnal el lehet intézni, vagy legalábbis közel lehet vinni a megoldáshoz. Mind a Szerbiával, mind a Szlovákiával közösen megtartott kormánycsúcs ezt mutatta be, tehát teljesen egyetértünk önnel.

Nicosia és Tallinn esetében, elnök úr kérdésére vonatkozólag is szeretném jelezni, hogy döntés született a külképviseleteink bezárásáról ebben a két városban. Észtországban a kulturális intézet megmarad, azonban elnök úrnak abban is igaza van, hogy azóta új helyzet állt elő, tekintettel arra, hogy amikor ez a döntés megszületett, akkor a szomszédunkban, Ukrajnában a helyzet nem úgy állt még, ahogy most áll. Abban önnek kétségtelenül igaza van, hogy ez egy olyan helyzet, amikor érdemes bizonyos kérdéseket újragondolni, ezt meg fogjuk tenni, és az újragondolás eredményét pedig azonnal, haladéktalanul önökkel közölni is fogjuk.

Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, államtitkár asszonynak a kérdésselvetésére csak azt szeretném jelezni, hogy bárcsak igaza lenne, és bárcsak kicsit bicegnék, két héttel egy keresztszalagműtét után ezt sajnos nem mondhatom el magamról, de legalább ide tudtam jönni, ez már előrelépés. Viszont ön két nagyon fontos kérdést vetett fel, és sajnálom is egyébként, hogy erről nem beszéltem. Az egyik az, hogy szerintem hosszú távon kiegyensúlyozott, mindkét fél számára hasznokat jelentő, vagy előnyöket jelentő gazdasági együttműködés nem jöhet létre, hogyha azt nem alapozzuk meg az emberek szintjén megfelelően. Ezért is fordítunk nagyon komoly figyelmet a kulturális diplomáciára, és ezért fordítunk nagyon figyelmet az ösztöndíjprogramokra, valamint a sportprogramokra, mert ezeknek az emberi kapcsolatoknak a létrejöttét a politika csak ezen három területen tudja elősegíteni, én azt gondolom, kultúra, oktatás és sport. Ezért a keleti nyitás ösztöndíjprogram keretében százas nagyságrendben fogadjuk most már azon országokból a hallgatókat itt Magyarországon, amely országok a külgazdasági stratégiánk fókuszában vannak, és a kulturális diplomácia megerősítésére is sor került azáltal, hogy ez szerkezetileg a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz tartozik, azonban az Emberi Erőforrások Minisztériumával szorosan együttműködünk ebben a kérdésben.

Szabó államtitkár úr éppen a tegnapi napon élt a javaslatával, hogy mivel tényleg elképesztő mennyiségben jönnek olyan lehetőségek, amelyek a sportdiplomácia területén való előrelépés nyomán később a külügyi, külpolitikai, külgazdasági sikerek lehetőségével kecsegtetnek, hogy egy kifejezetten sportgazdasági, nemzetközi sportgazdasági kérdésekkel foglalkozó miniszteri biztost

nevezzük ki a Külgazdasági és Külügyminisztériumban, úgyhogy bátorításnak érzem az ön hozzászólását is ahhoz, hogy Szabó államtitkár úrnak ezt a javaslatát elfogadjuk.

Ami pedig a diplomataképzést illeti, én azt gondolom, hogy ennek három lábon kell állnia, és fontos is, hogy ez az eddiginél hatékonyabb legyen, különös tekintettel arra, amit Oláh képviselőtársunk volt kedves itt elmondani, hogy adott esetben előfordulhatott - remélem, a múlt idő helyes - olyan, hogy mondjuk, nyelvtudás nélküli diplomatát küldtek ki különböző állomáshelyekre. Három lábra szeretnénk állítani a diplomataképzést: egyrészt a megújult Külgazdasági és Külügyi Intézet, másrészt a Közszolgálati Egyetem, harmadrészt pedig a Corvinus Egyetem tudását és kompetenciáját meg kapacitásait szeretnénk igénybe venni. A Corvinus Egyetem rektora, Rostoványi tanár úr, rektor úr letett már egy koncepciót arra vonatkozólag, hogy ezt hogyan kellene megvalósítani, ennek a tanulmányozása zajlik, nagyon gyorsan szeretném, hogyha ez egy integrált rendszerben meg tudna indulni.

Azt pedig Oláh képviselő úrnak így előre szeretném jelezni, hogy mi azt az elvárást határoztuk most meg, hogy egy bizonyos országba, minden országba csak olyan nagykövetet küldjünk, aki a helyi nyelvet jól beszéli, ez alól csak nagyon-nagyon ritkán szeretnénk kivételt tenni. Jól haladunk, nem tudtuk még minden állomáshelyen ezt elérni természetesen, mert egyik napról a másikra nehéz, de jól haladunk, és nagyon remélem, hogy mondjuk, a ciklus végére egészen biztosan elmondhatjuk azt, hogy minden egyes külszolgálaton csak olyan nagykövet szolgál, aki a helyi nyelvet jól beszéli.

Demeter képviselő asszonynak a kérdéseit köszönöm szépen, örülök, hogy ezúttal szóban is van módunk konzultálni, nemcsak írásban, amire az elmúlt hónapokban bőven volt lehetőség. Az Európai Uniót kívüli exportra tetszett rákérdezni, ami jelenleg 20 százalék, és ezt szeretnénk 2018-ra növekedő intenzitással 33 százalékig megemelni. Az eddigi tapasztalataink alapján olyan ágazatokban van reményünk a legnagyobb sikerre, ahol nem igazán mennyiségi, hanem sokkal inkább minőségi versenyre vagyunk kényszerítve, és olyan területeken, ahol a hozzáadott érték inkább magas.

Öt ilyen területet hadd mondjak önnek, ami kifejezetten idetartozik. Az első a mérnöki szolgáltatások piaca. Főleg az arab világban van erre vonatkozó kereslet, tekintettel arra, hogy az arab világ országai, mondjuk, az elmúlt egy-két esztendőben kezdték el azokat a nagy gazdaságpolitikai programjaikat, amelyeknek a homlokterébe ők is a diverzifikálást állítják, magyarul, hogy az egy-egy energiahordozó kitermelésére való koncentráció mellett a gazdaság többi lábát is teremtsék meg. Ez gyakorlatilag óriási infrastrukturális, intézményfejlesztési projekteken nyilvánul meg, ahol a magyar mérnöki szaktudás kifejezetten keresett árucikk, ha szabad ezt a nem túl ideillő kifejezést használni.

A második ilyen kérdés a vízgazdálkodás kérdése. Ez nemcsak az arab világban, nemcsak a Közel-Keleten, hanem a Távol-Keleten is kifejezetten kurrens magyar árucikk - szintén -, több kötött segélyhitelprogramban is egyébként kifejezetten vízgazdálkodási projektek támogatását határoztuk el. A Fővárosi Vízművek vezetésével létrejött egy vízügyi klaszter, ami talán a 13 - ha jól emlékszem a számra - legnagyobb és legjelentősebb referenciákkal és legjelentősebb szaktudással rendelkező magyar vízügyi, vízipari vállalatot tömöríti. Az ő szolgáltatásaik exportja már egyébként most dinamikus növekedést mutat, de ebben a bizonyos 20-ról 33 százalékra növelésben az ő szerepük kulcsjelentőségű.

A harmadik ilyen terület a hulladékgazdálkodási és egyéb városüzemeltetési szolgáltatások. Itt a környezetvédelmi szolgáltatók és gyártók is létrehoztak egy klasztert - röviden KSZGYSZ -, ahol szintén azok a vállalatok gyűltek össze, amelyek

ezen a területen a legtöbb tapasztalattal és legjobb szaktudással rendelkeznek. A hulladékgazdálkodási és egyéb városüzemeltetési szolgáltatások jelentik a harmadik ilyen legfontosabb területet.

Aztán ide szeretném hozni az IT-szektor. A magyar IT-vállalkozások - kicsik és közepesek egyébként - mind a Távol-Keleten, mind az arab világban kifejezetten keresettek a felhalmozódott tudástőke nyomán.

Szándékosan hagytam a végére az élelmiszeripar kérdését. Tekintettel arra, hogy itt keleti irányba nagy előrelépést fogunk tudni elérni az idei esztendőben - mert a keleti nyitás melletti érvelésem egy újabb epizódját szeretném idehozni -, azért azt se felejtjük el, hogy Kínába minden idők legmagasabb exportját tudtuk végrehajtani a tavalyi esztendőben. Tehát, amikor arról beszélünk, hogy mi nem sikerült keleti irányban, akkor szerintem a korrektség jegyében azért azt is érdemes odatenni, hogy mi sikerült. Tehát Kínába a tavalyi esztendőben először elérte a 2 milliárd dollárt a magyar kivitel, az idei esztendő első félévében erre még 9 százalékot rá tudtunk pakolni, tehát jó esélyünk van arra, hogy az idei évben újabb rekordot tudunk dönteni.

Ide úgy kapcsolódik az élelmiszeripar, hogy a két miniszterelnök megállapodásának megfelelően a kínai kormány számos bürokratikus és adminisztratív korlátot lebontott a Kínába irányuló magyar élelmiszerexport elől, több termékcsoportban megindulhatott a magyar export. Eddig a magyar élelmiszerexport a Kínába irányuló teljes magyar exportnak mindössze 1 ezrelékét adta, 2 milliárd dollárt, és a második félévben nagy előrelépést várunk az engedélyek birtokában már meginduló élelmiszer-ipari exporttól. Itt sem az egyik napról a másikra fogunk elérni nagy előrelépéseket, tekintettel arra, hogy még keresletet kell ahhoz nekünk keresni, hogy a kínálatot be tudjuk váltani, de ebben például a Kereskedőház kulcsszerepet fog játszani.

Itt megint szeretnék utalást tenni Oláh képviselő úr szavaira, hogy természetesen készen állunk arra, hogy a kereskedőházi rendszer működéséről tájékoztatást adjunk, szeretnénk is kihasználni ezt a lehetőséget. Azt előre kell bocsátanom, hogy ez az intézményrendszer egy új intézményrendszer, tehát számos esetben került sor korrekciós lépésekre annak érdekében, hogy valóban be tudja tölteni azt a szerepet, amelyet szánunk neki az exportfejlesztés területén, de bármikor készen állunk arra, hogy erről egy tájékoztatást adjunk a négy bizottság akármelyikének.

Tehát, száz szónak is egy a vége, tisztelt képviselő asszony, ez az öt terület - a mérnöki szolgáltatások, vízgazdálkodás, városüzemeltetési szolgáltatások, élelmiszeripar és IT-szektor - az, ahol az eddigi tapasztalatok alapján a legnagyobb előrelépés lehetőségét látjuk a keleti irányú export tekintetében.

Ami az autóipart illeti, köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést. Egyértelműen a zászlóshajója a magyar gazdaságnak. Örülök, hogy itt is megvédhetem azt az álláspontomat, hogy szerintem nem fellengzős az a kijelentés, hogy Magyarország az európai autóipar egyik zászlóshajója vagy fellegvára. Ha megengedi, néhány számadatot szeretnék önnek mondani. Ma Magyarországon 721 vállalat foglalkozik autóipari tevékenységgel, ők összesen 132 ezer embert foglalkoztatnak; tavaly ez a szám 117 ezer volt. A járműipar - foglalmazzunk így - termelési értéke az esztendő első hat hónapjában 10,9 milliárd euró volt, a tavalyi esztendőben ez 18 milliárd euró volt, tehát ez azt jelenti, hogy jelentős növekedés várható az esztendő végére. Tehát, ha mondjuk, csak lineárisan számoljuk, akkor valahol 20 milliárd euró fölött kell majd lenni egy kicsivel, ez a tavalyi 18 milliárdot kicsit meghaladó összeghez képest egy jelentős előrelépés. A teljes magyar

feldolgozóipari export 27,8 százalékát adja az autóipar - tavalý ez alig haladta meg a 20 százalékot -, ez a 27,8 százalék az első 6 hónapos adat. A magyarországi járműipar bevételeinek 93,2 százaléka származik exportból. Tehát a magyar nemzetgazdaság zászlóshajója az autóipar, szerintem ezt nem túlzás kijelenteni. A stratégiai megállapodások közül is a legtöbbet - egyébként 17-et - az autóiparban érintett vállalatokkal kötöttünk, nyilvánvalóan nem véletlenül.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a Befektetési Ügynökség átszervezése és áramvonalasítása kifejezetten azt a célt szolgálta, hogy legyünk proaktívak és minél több autóipari beruházást hozzunk még Magyarországra, tekintettel arra, hogy a beszállítói ipar jelenléte újabb és újabb beruházásokat tud indukálni. Ezért volt nagy jelentőségű, mondjuk, az elmúlt hetekben akár az Apollo Tyres vagy akár a Takata beruházása, illetve a vele kötött stratégiai megállapodás.

Hogy mit értek stratégiai partneren, ez megfogalmazás kérdése, tisztelt képviselő asszony. Én azt gondolom, hogy ha van egy ország, ami nekünk a harmadik legfontosabb kereskedelmi partnerünk, ahová tavalý 3,5 milliárd dollárnyi exportot tudtunk teljesíteni, és amely ország a magyar élelmiszer-ipari export egyik fontos felvevőpiaca lehet, vagy kellene, hogy legyen, és amely ország biztosítja talán a magyar földgázellátás - azt hiszem - 85 százalékát és a magyar kőolajellátás 100 százalékát, azzal nekünk szorosan együtt kell működnünk. Ez szerintem nem kérdés, de az sem kérdés, hogy a nemzetközi jog durva és nyílt megsértését a lehető legvilágosabban és lehető leghatározottabban el kell utasítanunk.

Ami az európai uniós kompenzációt illeti, köszönöm, hogy felhívta erre a figyelmet. Tekintettel arra, hogy szerintem, amikor európai szolidaritásról beszélünk ebben a tekintetben, akkor arról is beszélnünk kell, hogy a szankciók nem egyféleképpen vagy nem ugyanolyan hatással érintenek mindenkit, tehát minket sokkal jobban érintenek, és sokkal jobban sújtanak, mint az Európai Unió tagállamainak zömét. A mi számításaink szerint minimum 70 millió forintnyi kárt okoz naponta a magyar gazdaságnak az a szankciós rezsim, amelyet jelenleg az Európai Unió életbe léptetett Oroszországgal szemben, ezért nyilvánvaló, hogy mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy az európai szolidaritás jegyében ezt a veszteségünket valamilyen módon európai forrásokból kompenzálni tudjuk. Ha ehhez az kell, hogy még több forrás álljon rendelkezésre a kompenzációhoz, akkor azt fogjuk kezdeményezni nagy erővel.

Ami a transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodást illeti - és ezt is köszönöm, hogy fel tetszett vetni, mert szerintem az Európai Unió versenyképessége szempontjából az egyik legfontosabb kérdés lesz -, én szeretném leszögezni, hogy nekünk érdekünk az, hogy az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kereskedelmi-gazdasági együttműködést a lehető legkevesebb akadály gátolja. Ugyanakkor azt is szeretném leszögezni, hogy Magyarország csak egy olyan transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodáshoz fogja adni a nevét és a beleegyezését, amely semmilyen módon nem sérti a magyar érdekeket, hanem előremozdítja Magyarországot és az Egyesült Államok közötti kétoldalú gazdasági együttműködést, és előremozdítja az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti együttműködést. Nyilvánvalóan nem sérthet ez a szabadkereskedelmi megállapodás semmifajta magyar törvényi vagy alaptörvényi rendelkezést, ez egyértelmű.

Ugyanakkor arra is felhívnám a figyelmét, hogy az egyik legjelentősebb befektető éppen az Egyesült Államok Magyarországon. A kétoldalú kereskedelmi forgalmunk tekintetében a tavalyi esztendőben 34 százalékkal tudtuk növelni az exportunkat az Egyesült Államokba, az idei esztendő első felében is 10 százalékot jóval meghaladó exportnövekményt tudtunk elkönyvelni. Az előbb említettem, hogy

9 milliárd dollárnyi amerikai működő tőke van Magyarországon, ami 50 ezer munkahelyet tart fenn közvetlenül hazánkban. Tehát én azt feltételezem, vagy élhetünk nyugodtan azzal a feltételezéssel, és a hatástanulmányok ezt támasztják alá, hogy egy jól megkötött, Magyarország érdekeit szolgáló TTIP a magyar-amerikai gazdasági együttműködést kétoldalú módon is pozitív irányba fogja mozdítani. Arról nem is beszélve, hogy a közvetlen hatásokkal is számolnunk kell. Tehát amennyiben, mondjuk, a francia-amerikai gazdasági együttműködés bővül, és a francia export bővülni tud az Egyesült Államok irányába, az a magyar beszállító ipar számára újabb lehetőséget biztosít, hiszen beszéltünk arról, hogy a magyar export 80 százaléka az Európai Unióba megy. Ha az Európai Unióban növekszik a termelés, az automatikusan magával vonzza a magyar export növekedését is.

Szabolcs Attila képviselő úr felvetésére a negatív megítélés ügyében: nagyköveti értekezleten azt az egyértelmű elvárás támasztottam a külképviselet-vezetőkkel szemben, hogy az nem fordulhat elő, hogy egy Magyarországról megjelent hazug, negatív, lejárató cikk, állítás, nyilatkozat előbb jelenik meg, mondjuk, egy magyar internetes portálon, mint hogy azt a képviseletvezető hazajelentette volna. Ez elfogadhatatlan, ezért a gyors reagálásra szeretnénk helyezni a hangsúlyt. Minden egyes hazugságot, ami Magyarországot illeti, azt helyre kell igazítani, világossá kell tenni az álláspontunkat. Három ügyre hadd hívjam fel a figyelmet, személyes tapasztalatom. Az elmúlt időszakban svéd, norvég és német kormányzati tisztviselő is adott olyan nyilatkozatot, amely Magyarországgal kapcsolatban egyértelműen hazug képet ábrázolt. Minden egyes esetben a nagykövet, illetve az ügyvivő arra kapott utasítást, hogy az adott nap deléig a tiltakozó jegyzéket el kellett juttatni az adott nyilatkozattevő minisztériumába, csak hogy világos legyen a magyar kormány álláspontja is, és ennek a nyilvánosságban is hangot adtunk.

Oláh Lajos képviselő úrral rendszeresen - remélem, ezzel nem okozok önnek problémát, de be kell vallani, rendszeresen - szoktunk egymással konzultálni, főleg kínai ügyekben, amelynek a lehetőségét majd ezután is kérem öntől. Csak hogy kiegyensúlyozzam az esetleges károkozást, Ujhelyi István képviselő úrral is rendszeresen szoktunk kínai ügyekben egyeztetni. Ezek az egyeztetések egyébként több sikerhez is hozzásegítették Magyarországot, tehát szeretném alátámasztani azt az elköteleződésemet, hogy a külpolitika esetében kifejezetten kívánatosnak gondolom a rendszeres konzultációt.

Egyetértek az ön javaslatával, a külföldön munkát vállalók érdekképviselete egy fontos feladat és kihívás. Azt meg is fogjuk vizsgálni, hogy ennek jelenleg a magyar külképviseleti hálózat milyen módon tud eleget tenni, és ha szükség van adott esetben ebből a szempontból is valahol kapacitásbővítésre, akkor azt nyilvánvalóan meg kell lépnünk, tehát köszönöm szépen a felvetését.

Ami az oktatás és a beruházások kapcsolatát illeti, nagyon időszerű a kérdés. Tekintettel arra, hogy amikor beruházókkal tárgyalunk, a hatékony ügyintézés, az alacsony adók, az egyablakos rendszer már egy alapkívánalom, tehát legyen az, mint ahogy a jó pénzügyi ösztönzők is, és amik jönnek ezután kérdések, ott lehet igazán versenyelőnyt elérni, tehát például a kutatásfejlesztés vagy a munkaerőképzés területén. Lesz-e elég munkaerő-utánpótlás? Ezért fontos, hogy a kormány úgy döntött, a most már folyamatban lévő hétéves európai uniós finanszírozási ciklusban megduplázza a kutatásfejlesztésre szánt források összegét, ez meg fogja haladni a 700 milliárd forintot. Ezért fontos, hogy 50 milliárd forintból 7000 új tanműhelyt építsünk az országban, és ezért fontos, hogy minden egyes esetben arra ösztökéljük az egyetemünket és az adott vállalatot is, hogy szorosan működjenek együtt az adott városban; erről is szólnak egyébként az olykor bírált stratégiai megállapodások. Van

nagyon sok pozitív példám, amit tudok önnek mondani, akár az Audi és a győri egyetem, az Audi és a BME együttműködése, a Bosch és a Miskolci Egyetem együttműködése, akár a kecskeméti oktatási rendszer és a Daimler együttműködése. Hosszasan lehetne sorolni ezeket a példákat, de természetesen semmivel nem lehetünk elégedettek, tehát még kell itt előrehaladunk, ez egyértelmű, de szeretném önnek jelezni, hogy ebben az ügyben a kormányzat elkötelezett és zajlanak megbeszélések.

Egyébként 2010-ben azt a célt tűztük ki Magyarország elé, hogy legyünk Európa termelési központja. Komoly sikereket értünk el ezen célkitűzésünk végrehajtásában. 2014-ben abba a helyzetbe kerültünk, hogy ezt kiegészíthettük, és ma elmondhatjuk azt, hogy emellett minél több kutatásfejlesztést és innovációs kapacitást szeretnénk Magyarországra vonzani. Ehhez elengedhetetlen a felsőoktatással való szoros együttműködés. Pálincás professzor úr jelenleg több, Magyarországon jelentős kapacitással rendelkező nemzetközi nagyvállalat vezetőivel tárgyal egyébként regionális innovációs centrumok, illetve a „centre of excellence” nevű intézmények létrehozásáról.

Köszönöm szépen a képviselő úrnak az eddigi konzultációk lehetőségét és azt is, hogy volt kedves a keleti nyitás stratégiáról pozitívan nyilatkozni, ebből erőt fogunk meríteni a jövőre nézve is.

Pánczél elnök úr kérdéseit hadd használjam fel arra, hogy azon meggyőződésemmek adjak hangot, hogy szerintem mind Magyarországnak, mind a szomszédos országoknak az érdekét az szolgálja leginkább, hogy ha a határainkon kívül élő magyar nemzeti közösségek erősek, egyre erősebbek és gyarapodni tudnak. Szerintem ez szolgálja a mi érdekeinket is, és ez szolgálja a szomszédos országok érdekeit is az előrelépés tekintetében.

Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a Kárpát Régió Üzleti Hálózatot integráljuk a Magyar Nemzeti Kereskedőház rendszerébe, a Magyar Nemzeti Kereskedőház pedig 13 helyen nyit irodát a határainkon kívül annak érdekében, hogy a magyar hátterű kis- és közepes vállalkozásokat a legjobban tudjuk segíteni, és tudjuk a velük való együttműködést fokozni.

Bartos Mónika képviselő asszonynak köszönöm az üzenetet.

Németh Zsolt elnök úrnak a Tallinnal kapcsolatos kérdésére pedig már utaltam, amikor Kiss László kérdéseire válaszoltam.

Legalábbis azokon a kérdéseken, amelyeket felírtam, elnök urak, végigmentem, de ha valamit elmulasztottam, azért elnézést kérek, és természetesen szívesen válaszolok, semmit sem hagytam ki direkt.

ELNÖK: Én szeretném díjazni ezt a teljesítményét a miniszterjelölt úrnak. Két és fél óra telt el, mióta megkezdtük a bizottsági ülést, és rendkívül sok gondolat hangzott el.

Azzal kezdtem ma 10 órakor, hogy azzal támadják a magyar külpolitikát, hogy nincs magyar külpolitika. Azt gondolom, az elkövetkezendő időszak arról kell szóljon, hogy világossá válik, hogy van magyar külpolitika, van koncepciója a magyar külpolitikának. Azt gondolom, hogy a mai miniszteri meghallgatást ebből a szempontból mindenféleképpen rendkívül ígéretesnek tekinthetjük, hiszen számtalan ponton elhangzottak azok a hangsúlyok, amelyek egy ilyen koncepciónak a megalkotásában kulcsfontosságú szerepet tudnak betölteni.

A mi bizottságaink - így azt gondolom, a Külügyi bizottság is - az elkövetkezendő időszakban arra fogja helyezni a hangsúlyt, hogy segítsünk ennek a koncepciónak a megalkotásában, amely nyilvánvalóan elsődlegesen kormányzati

feladat, és segítsünk abban, hogy ezt a koncepciót a kormányzat végig tudja csinálni, és egy olyanfajta együttműködés, dialógus, számonkérés, ösztönzés és bátorítás jellemezze a Külügyi bizottságnak és a többi bizottságnak is a működését, ami segíti ezen az úton a kormányzatot.

Úgy vélem, hogy az a kiindulópont, amit fontosnak tartott miniszterjelölt úr hangsúlyozni, hogy az origo 2010. 2010-re Magyarország katasztrófális állapotba került (*Dr. Józsa István: Most kell kimennem! - Elhagya az üléstermet.*), ennek a helyzetnek a kezelése az elkövetkezendő években további nagyon súlyos feladatokat ró ránk. Valóban két súlypont van. Az egyik a diplomáciai, a másik pedig a külgazdasági, és nagyon fontosnak tartom, hogy a külgazdasági és a diplomáciai súlyponttal kapcsolatban itt a miniszterjelölt úr világossá tette, hogy itt nincs sorrendiség, hanem az alapját képezi a magyar külgazdasági stratégiának a diplomáciai munka, mert a külgazdaság feladata az alapvető nemzeti, nemzetgazdasági érdekek segítése, meghatározó szerepet tölt be, hiszen Magyarország egy nyitott gazdaságú ország. Ugyanakkor a diplomáciának az az alapfeladata, hogy kedvező nemzetközi környezetet teremtsen a magyar politika minden ágazata számára. Ez egy egyenrangú célkitűzés, a kedvező nemzetközi környezetnek a létrehozása.

A miniszterelnök ezt úgy fogalmazta meg, hogy minden nemzetközi partnerünket érdekeltté kell tenni Magyarország sikerében. Azt is fontosnak tartom, hogy mind a külgazdasági, mind pedig a diplomáciai területen világosak a hangsúlyok. Ahogy itt a miniszterjelölt úr elmondta, fontos a kereskedelem, fontos a tőkevonás, fontos az európai uniós források minél hatékonyabb becsatornázása, és rendkívül fontos az a szabadkereskedelmi övezet, amely kialakulóban van Európa és Amerika között. Az a megközelítés, amely a szabadkereskedelmi övezettel, tehát a TTIP-pel kapcsolatban formálódik - a kormányzatnak egyébként a megfelelő, Külügyminisztérium által vezetett tárcaközi bizottsága keretei között, amit egyébként hamarosan napirendre kíván tűzni a Külügyi bizottság -, úgy vélem, azt jelzi, hogy itt egy teljesen új időszámítás kezdődhet el a transzatlanti együttműködésben.

Ami pedig a biztonságpolitikai hangsúlyokat illeti, úgy gondolom, mindannyian hallottuk az euroatlanti biztonságpolitikai elkötelezettségnek a világos tételeit. Fontos, hogy ezt alátámasztja remélhetőleg a védelmi költségvetésnek a felzárkózása, amellyel kapcsolatban nem más az ígéret, mint az, hogy kétszeresére emeli Magyarország a védelmi költségvetését az elkövetkezendő, 2014-2020 közötti időszakban, százalékosan. Ez abszolút értelemben egyébként még jelentősebb emelkedést jelenthet, és Közép-Európa, a nemzetpolitika és az értékelkötelezettség hangsúlyai ugyanolyan módon tükröződtek itt a jelölt úr meghallgatásában is.

Ami pedig - ez a negyedik pont - a szervezeti kérdéseket illeti, szeretném megismételni azt, hogy az 1998-as első Orbán-kormány stratégiai célkitűzése volt a külgazdaságnak és a diplomáciának az integrálása. Ez nem valósulhatott meg, különféle okokból, de az, hogy most ez végre megvalósult, azt gondolom, valóban egy olyan pillanat, amelynek mindannyian örülhetünk, és örülnünk kell, mert egy olyan eszközrendszer áll rendelkezésre, kiegészülve egyébként a kulturális diplomáciával is, ami ezeket az ambiciózus célokat tudja szolgálni, és ahogy mondta a miniszterjelölt úr, ezek az eszközök innentől közös felelősséggel is járnak. Ennek a felelősségnek a viseléséhez kívánunk a jelölt úrnak sok erőt, sok sikert, illetőleg az államtitkár uraknak hasonlóképpen.

Határozathozatalok

Amennyiben nincs több kérdés, szeretném feltenni - illetőleg az elnöktársaimat megkérni, hogy ők is szintén ezt tegyék majd meg - a Külügyi bizottság tagjai számára azt a kérdést, hogy támogatják-e Szijjártó Péter külügyminiszteri jelölését. Aki igennel szavaz, az, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Öt igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Három nem.

5 igen és 3 nemmel átcúsúzott a jelölt úr. *(Derültség.)* Gratulálunk, és sok sikert kívánunk a Külügyi bizottság részéről!

Európai ügyek bizottsága!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottsága elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jelölt Úr! Mintegy zárszóképpen is, engedje meg, hogy a bizottságunk nevében megköszönjem a meghallgatást.

Egyetlenegy gondolatot engedjenek meg: a magyar külpolitikának ez a fajta hangsúlyváltása a külgazdaság felé igenis összhangban van az Európai Unió politikájával. Gondoljuk csak el, hogy jelenleg az érvényben lévő uniós direktíva az Európai Bizottság Európa 2020-as dokumentuma, ami két fontos tételt ír elő: az egyik az Európai Unió versenyképessége, a másik új munkahelyek teremtése. Éppen erre hivatott a 2014-2020-as megállapodás a magyar kormány és a Bizottság között, hogy az ideérkező 23 milliárd eurós forrás mintegy 60 százaléka a kis- és közepes vállalkozásokhoz érkezzon.

A kérdés az, hogy lesz-e fenntartható magyar gazdaság. Ennek egyetlenegy kérdése van, a piac, ezért indokolt, hölgyeim és uraim, ez a fajta hangsúlyváltás nemcsak Magyarország, a magyar külpolitika, hanem az európai külpolitika számára is. Elnézést kérek, csak ezt hangsúlyozni szerettem volna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem az Európai ügyek bizottsága tagjaitól: ki az, aki támogatja Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszterre történő kinevezését? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Egy. Köszönöm szépen.

6 igen és 1 ellenszavazattal megszavaztuk a jelölt kinevezését.

Sok sikert kívánok, és ami a mi portfóliónk, az Európai ügyek bizottsága portfóliója, szeretném felajánlani a miniszterjelölt úrnak az együttműködésünket, és elvárjuk a miniszterjelölt urat, majd már mint minisztert, hogy többször számoljon be az európai politikákról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bánki Erik alelnök úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a Gazdasági bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A bizottság nevében is megköszönöm a kimerítő és részletes tájékoztatást, amit kaptunk a miniszterjelölt úr részéről a feltett kérdésekre.

Kérdezem a bizottságunk tagjait, ki az, aki támogatja Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszterre történő kinevezését? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Tíz igen. Nem szavazat? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodás? *(Nincs jelentkező.)* Nem és tartózkodás nem volt, tehát a Gazdasági bizottság - alátámasztva a külgazdaság területén felhozott sok-sok érvet és eddigi sikereket, eredményeket - egyhangú döntésével támogatja a miniszterre történő kinevezését.

Engedje meg, hogy egy Churchill-idézettel kívánjak önnek jó munkát: „Az optimista minden vész helyzetben lehetőséget lát, a pesszimista viszont minden lehetőségben veszélyt.” Úgyhogy további ilyen optimista és eredményes hozzáállású miniszterséget kívánok önnek!

ELNÖK: Pánczél elnök úr!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a Nemzeti összetartozás bizottsága elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem a Nemzeti összetartozás bizottságát, hogy ki az, aki egyetért Szijjártó Péter miniszteri kinevezésével. Aki igen? *(Szavazás.)* Hat igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Egy nem.

Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen és 1 nem szavazat ellenében Szijjártó Péter miniszteri kinevezését támogatta.

A miniszterjelölt úrnak köszönjük szépen a beszámolóját, és sok sikert, jó munkát kívánunk önnek!

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 47 perc)

Németh Zsolt
a Külügyi bizottság elnöke

Dr. Hörcsik Richárd
az Európai ügyek bizottsága elnöke

Bánki Erik
a Gazdasági bizottság alelnöke

Pánczél Károly
a Nemzeti összetartozás bizottsága
elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Baloghné Hegedűs Éva, Barna Beáta, Bihariné Zsebők Erika, Horváth Éva Szilvia, Lajtai Szilvia, dr. Lestár Éva, Morvai Elvira, Nánásiné Czapári Judit, Podmaniczki Ildikó, Szűcs Dóra, Vicai Erika